

Ča - more - judi

27

Ča - more - judi
27

Nakladnik:
OŠ Grohote
Grohote, Šolta

Za nakladnika:
Mirela Mijić

Urednici:
Dragana Đurić, školski knjižničar
Mirela Mijić, ravnatelj OŠ Grohote
Željka Alajbeg, voditelj GKMM Knjižnice Grohote

Likovni urednik:
Dragana Đurić, školski knjižničar
Logotip Ča - more - judi:
Anica Bašić

Grafičko oblikovanje i dizajn:
Dragana Đurić

Likovni rad na omotu:
Josip Purić, 2. razred: U moru
Mentor: Ivana Blagaić, učitelj RN
OŠ Grohote

Naklada:
400 svezaka

Tisak:
Pronto-grafičke usluge d.o.o.

CIP - Katalogizacija u publikaciji NSK
ISSN 1845-4852

Ča - more - judi

**Zbornik čakavske poezije
učenika osnovnih škola
Splitsko-dalmatinske županije
27. pjesnički susret**

**Nećujam, 25. travnja 2025.
u sastavu 35. Marulićevih dana
povodom
očuvanja stvaralaštva na čakavskom narječju**

**OŠ Grohote
Grohote, 2025**

*Ipak, Muze,
molim vas od sveg srca,
molim Febe, i Tebe, što si некоć
mojoj pjesmi svečanoj dao strune
i nadahnuće...*

POEZIJA

MOJA MAŠKA

Priko dvora gre
maše repon,
zove me.
Sanjala je miša
pa sad jon je
ulovit ga priša.

*Šime Duišin, 2. razred
Mentor: Ivana Lukas Bartulović
OŠ Bijaći, Kaštel Novi*

UŽANCE SU PRASTARE

Dica, judi,
mladi, stari,
svi veseli,
svi se radujuđu,
čili dan ludujuđu.
Jer maškare
užance su
stare, prastare,
sviman nan drage.
Sad kad vrimenta su modernija došla
maškare nas sićaju na vrimenta prošla.

*Ivana Kaselj, 2. razred
Mentor: Ivana Lukas Bartulović
OŠ Bijaći, Kaštel Novi*

KRNJE

Velik, grub,
dikod i lip,
glavat, nogat, rukat,
šporak, smrdljiv,
štuf ili nasmijan.
Jol se jidi jol se ceri,
svaki put drukčiji,
ma uvek kriv.

Svi čekadu da ga zapalidu
da plati za grije svoje,
ali i njiove
pa da maškare
krenu na maskenbal.

*Bruno Pajdek, 2. razred
Mentor: Ivana Lukas Bartulović
OŠ Bijaci, Kaštel Novi*

MAŠKARE

Lipo oli grubo,
ča se smije oli plače,
ča me plaši ol veseli,
svako lice, svaka faca
drago mi je.
Jer maškare
oduvik nas nasmijajedu
i svakoga zafrkajedu.
Drage naše maškare!

*Borna Žanić, 2. razred
Mentor: Ivana Lukas Bartulović
OŠ Bijaći, Kaštel Novi*

MEŠTROVICA

Jo sve isprovjon
mojon meštrovici!
Di smo bili, ča smo jili.
Ča je mama izbeštimala čači.
I kako me je sestra za uho potjegla
a susida grubo robu rastjegla.
I da mi je oni viko:
"Moli daču ti nogon u guzicu"
a nison mu ni tako,
onu usahlu kapulicu.
Mojon meštrovici!

*Frane Cvitanić, 3. razred
Mentor: Branka Šesnić
OŠ Bol, Bol otok Brač*

BOL

Kraj plavog mora, leži moj Bol,
di sunce spi i ćuti se roj.
Bili kamen valu se smije,
a srce moje utiho drimje.

Zlatni rat u more se pruža,
pojte ga vidit, neka van ne bude skuža.

Bura ga gladi, jugo ga juja,
val mu šapće, a njega žuja.
Sad je desno, sad je livo
i moj nono o njemu je pivo.

Konobe su nan store, a vino mlodo,
ribar uz pismu i mrižu je svlodo.
A kad sunce u more pade
i svit na sekund okrićat se stane.

Jubav je Bol, ali Bol ne boli,
to zna svak ko u njemu stoji.

*Ema Žuljević, 4. razred
Mentor: Anđela Buvinić
OŠ Bol, Bol otok Brač*

U KONOBİ MOGA NONOTA

U konobi nonota moga,
sve vonja na stara vrimena,
tu se čuva vino,
tu je ljubav skrivena.

Na zidu visi stara mriža,
baril vonja na vino mlado,
bocun vina, žmul vode,
u konobi svima drago!

A kad vino gre niz grlo,
zapiva nonu onu našu,
i staro i mlado u jedan glas,
čuvajte dico zemju našu.

Vidiš dite, reče mi utiho,
čuvaj kamen, lozu, draču,
svugdi je lipo,
ali najlipše je na Braču!

A onda je zaspā nono moj,
sad ga više ni,
samo tišina u konobi,
njegova duša spi.

*Ema Źuljević, 4. razred
Mentor: Anđela Buvinić
OŠ Bol, Bol otok Brač*

Emanuela Burica: Na livadi, 2. razred OŠ Grohote

MORE

More je moje srce,
u njemu je sve,
valovi cvrče
i sunce se smije.

Tiho i mirno,
a ponekad i divje,
more je mjesto
di duša oživi.

Kad pogledaš daleko
u modru pučinu,
odeš s mislima
u daleku tuđinu.

*Laura Armanda, 8. razred
Mentor: Marija Aljinović
OŠ Bol, Split*

LITO NA MUORU

Sunce žori, vruće je svuda
muore sjoji kako modra ruda.
Maestral puše, pomalo nas hlodi,
a nonina spiza vonja, svima non godi.

Skula je gotova, nimo non već brige
sad su došli doni od štorije i igre.
Furešti su duošli, kuferi su puni,
svi na muore, svi u paiz.

Na žalu smih i kapje soli,
muore nos mozi, a val non godi.
A kad jeseni dojde vrime
lito snivomo cile zime.

*Ivona Lea Ćurin, 8. razred
Mentor: Marija Aljinović
OŠ Bol, Split*

ŽIVOT U SPLITU

Ujutro kad sunce grije,
cili grad se polako budi,
svi na rivu pođu malo,
tu se uvijek nađe judi.

Na Pazar se ide brzo,
kupit ribe, kruva, vina,
tu se priča, tu se smije,
u Splitu je to milina.

Ispod škure mačka spava,
bura nosi miris soli,
ispod bora nono sidi,
gleda more, ništa ne govori.

A kad zvona zadnja zvone,
dica trču priko skala,
mater viče: "Ajde doma!"
a u duši radost mala.

*Lorena Gojkov 6. razred
Mentor: Marija Aljinović
OŠ Bol, Split*

MOJA HIŽA, DALMACIJA

Došlo je lito, jidra se dižu,
brodići mali po vali brižu.
Sunce žeže, cvrčak piva,
mriža suši, bonaca sniva.

Sve vonja na sol,
eno tamo ribe na stol.
"Oćeš li ribe, za 10 kuna,
friška je jutros, još s mriže runa."

Na tvome škoju život je lip,
tu san se rodil, tu ću i bit.
Da dide moga ovdan nima,
prazna hiža, sriće nima.

Još mu u portu barkica spi,
ka da ga čeka da opet gri.

*Lana Jelavić, 8. razred
Mentor: Marija Aljinović
OŠ Bol, Split*

MORE I JUDI

Blago nama ča živimo na moru,
ne tribamo se kupat u znoju,
nego se moremo kupat i u zoru.

Valovi biju stine, sunce sija,
a ribe se od straja vataju za glavu
da ih ne bi čovik poiija za zabavu.

Jedrilice po moru plove,
a galebovi na svjetionicima stoje.
Jadrolinija gre prema Braču,
a dica od sriće grakću.

Zimi krepajemo,
dok se liti od posla natrpajemo,
a šolde zgrtajemo.
Uvik nešta griculajemo,
uvik nan fali love,
a dica non stop žugaju za hranu trpat u usta,
da ne bi umrli od čekanja pusta.

Život je taki kaki je,
ne moremo sudbinu našu minjat,
zato nastoj guštat svaki dan ki da je zadnji,
da ne bi bija zgubidan.
I kad partiš na onaj svit
da ne bi reka da si bija slip
jer život nan je odi lip.

*Ena Jeličić, 6. razred
Mentor: Marija Aljinović
OŠ Bol, Split*

SPLIT MOJ

Split moj ča pod Marjanom sniva,
ča svako dite čin se rodi zna koja je boja bila.
Ča more piva, sunce sja,
tu san doma, tu san ja.

Ča judi su ležero, ispijaju kavu na Rivi,
smih i šušur svud okolo,
dan je lipi i svit je živi.

Ča u zraku vonja brnistre cvit.
Lip je, ponosan moj Split.

*Klara Tomić, 8. razred
Mentor: Marija Aljinović
OŠ Bol, Split*

AJME, ZIMA

Ča da radin, ča da radin
kad lito vani nije.
Ča da radin, ča da radin
kad se niko ne smije.
Ča da radin, ča da radin
kad u more niko skočit ne može,
ča da radin, ča da radin
kad mi dođe da iskočin iz kože.
Ča da radin, ča da radin
iako živin na najboljen mistu na svitu,
ča da radin, ča da radin
kad je dosadna zima u Splitu.

*Luna Vručinić Perić, 6. razred
Mentor: Marija Aljinović
OŠ Bol, Split*

SVJETIONIK

Zasvitli kad ti je mrak
da mu je put lakše nać
pa vidiš lagani bljesak
dok ploviš u barci.

A kada dan svane,
nema više tog putokaza,
sve zrake ostanu izbrisane
do ponovnog zalaska sunca.

*Ivna Zoko, 8. razred
Mentor: Marija Aljinović
OŠ Bol, Split*

ŠAŠAVA PATKA

Bila je ona šašavica mala,
blatnjavin je kljunon
moje postole čokala.
Uvik je priko ograde letila
jer se susidine mačke puno bojala.
S menon se igrala i stalno me pratila,
a onda je uvukla glavu u lišće
i na Božić zauvik zaspala.

*Marijela Čerina, 1. razred
Mentor: Ivana Sedlar
OŠ don Lovre Katića, Solin*

NIMA NAŠA ULICA FOJ

Nima naša ulica foj,
samo jedan znak stoj.

Puno judi ide priko mosta,
nedijom kad nima posta.

Pasin se daju kosti,
da ne laju na gosti.

Nedijom kad nima posta,
svaka kuća jema gosta.

Trpeza puna je uja i loja,
u našoj ulici bez foja.

*Nika Koretič, 3. razred
Mentor: Jelena Orošnjak
OŠ don Loure Katića, Solin*

PROLIĆE

U proliće kad cvíće cvita,
mala pčela po poju skita.

I u našen pítaru cvíće živne,
sve boje u njemu postaju dívne.

U proliće štekati su puni,
i na lipo vrime niko se ne buni.

Za obid sprema se manistra i šug,
a dan postaje jako dug.

Kad je sunce vanka, sve je boje
i judi su odma boje voje.

*Paola Grubišić, 3. razred
Mentor: Jelena Orošnjak
OŠ don Lovre Katića, Solin*

STARA KEKA I KOZA ZEKA

Bila stara Keka
i sa njom živila koza Zeka.

Koza Zeka je Keki mlika dala,
a ona njoj svega ča joj godi,
kukuruza, mekinja... sve do jednog dana.

Došla Keka sa sićom da malo pomuze,
a ono ni jedne kapje.
Bidna Keka ča će sad.
Ža njoj Zeke, ali i same sebe,
ča će bez mlika i ča će sa Zekom.

Keka je bila mudra, doskočila je ovega puta,
ušila joj je ređipet .
I tako stara Keka i koza Zeka
iz dan u dan činidu šale
da im život liči na bajke.

*Stipe Kljaković - Gašpić, 3. razred
Mentor: Jelena Orošnjak
OŠ don Loure Katića, Solin*

MOJ ĆAĆA

Moj ćaćonja gaćonja, dobar je i drag.
Ja ga jako volin jer je uvek blag.
Čvrsto me grli i kupuje mi stvari razne,
a kad se i naidi, nima u njega kazne.
Sritan je i vesel baš ka i ja,
zato skupa zapivamo
trala, lala, la.

*Mihaela Kuliš, 1. razred
Mentor: Ivana Sedlar
OŠ don Lovre Katića, Solin*

BISNI TOVAR

Bija jedan bisni tovar
ča ga uvek nešto tira gazda.
Taj je tovar, jedan dan, ništo radeć zapeja
pa o'bisa, iz kale svoje,
glavon bez obzira nigdi pobiga.
Siv je bija taj tovar...
Zapet i bisan, al puno vridan.
Kad je pobiga ništo je falilo,
a ni sam ni zna ča bi to bilo.
Čapala ga tuga i pusta nevoja,
falija mu kumpanjo,
gazda zahtivni, život priteški.
Tija se on vratit svojoj kali,
al tu je bija jedan problem veli.
Izgubija se bidan u tuđeme svitu
i ni moga naći puta nazad.
Onda se u jednu zoru ranu,
stiska uz kamenu zidinu.
Umiria, naslonija,
oči tužne sklopija
i skonča nigdi uz put.

*Eva Mihovilović, 5. razred
Mentor: Ivana Sedlar
OŠ don Loure Katića, Solin*

MOJE SELO

Volin moje selo
jer moja baba tu živi.
Posebno baš volin
na selo doć zimi.
Igran se i skačen,
čekan da padne snig
pa da se sanjkama
sjurin niz visoki brig.

*Nikol Mihovilović, 1. razred
Mentor: Ivana Sedlar
OŠ don Lovre Katića, Solin*

MALI BALUN

Volin igrat balun,
igran balun svaki dan
dok me mater ne zove u stan.

Volin igrat balun,
čekan vikend svakog jutra
jer za balun ne postoji sutra.

Balun i dan,
balun i stan.

Balun i jutra
balun i sutra.

*Tino Rusovljanović, 3. razred
Mentor: Jelena Orošnjak
OŠ don Lovre Katića, Solin*

MATERINA TRAVERŠA

Mater moja uvijek kad gre u kužinu
obuće traveršu da ne šporka veštu.
Ta njena traverša priča štorije,
parla kako jon je puna kapa kuvanije.
Dojadija jon je vonj uja,
gospoja želi postat vešta.
Želi hitne promine na sebi,
želi da joj kuvaniju zamini fešta.
Svega domaćega njoj je stvarno dosta!
San je njen da i ona napokon furešta posta.

*Palmina Teklić, 5. razred
Mentor: Ivana Sedlar
OŠ don Loure Katića, Solin*

ŽENA

Njezine su ruke meke ka svila
jaka je ka lav, nježna ka i vila.
Sunce joj sija u očima
mjesec joj kosu češlja noćima.
Nezin smij ka zvizda blista,
duša je njena ka suza čista.
Beskrajna je lipota njena...
Vridna, borbena, svestrana,
Ona je ŽENA!

*Palmina Teklić, 5. razred
Mentor: Ivana Sedlar
OŠ don Loure Katića, Solin*

BABE PEČE ZLATNI KRUV

Baba peče zlatni kruv,
dida sridon jema post
mama u juvu stavlja kost.

Baba peče zlatni kruv,
bilo miko voli gost
na rici stoji stari most.

Baba peče zlatni kruv,
lipa Kate gre u spizu
kupit sebi lizu.

Baba peče zlatni kruv,
šjora Mande jema sriće,
od njene koze Roze
puno mlika biće.

*Maria Tiganj, 3. razred
Mentor: Jelena Orošnjak
OŠ don Loure Katića, Solin*

DALMATINSKA KARTOLINA

U Dalmaciji jugo puše,
tica pod ponistrom piva,
nona svoje djetinjstvo sniva.

Plave i zelene škure kamene kuće imaju,
masline lipo uje daju,
more je najlipše u mom kraju.
Srtian san jerbo san rojen u lipon kraju,
di se briškula i trešeta igraju,
a dicit po didi i babi imena daju.

Kale su pune čakula i smija,
sritan je onaj ko se odi rodija.
Mater i ćaća goje
i uče da volin stinu i rodno poje.

*Karlo Ivanović, 3. razred
Mentor: Jelena Orošnjak
OŠ don Loure Katića, Solin*

Lara Radman: Proljeće, 2. razred OŠ Grohote

ŠKOJ ŠOLTA

Naš je škoj najlipši na svitu,
nima puno smeća, ali drvi jema.
Naš škoj je prilip,
da lipšega nima.

Naš škoj je mali, ali lipi,
da se i furešti koji dojdū čudu.
I jemaju se ča čudit,
jerbo je ovo misto najlipše.

Ja volin ovi mali škoj,
jerbo ja tu živin i ja ga jubin.
Kad je lito kupan se.
Kad je zima zabavjan se.
Nima sriće veće.

*Petar Buktenica, 4. razred
Mentor: Vedrana Zaninović
OŠ Grohote, Grohote otok Šolta*

PETAR

Oči su mu ka sinje more
mora da ga sve cure vole.

Njemu služin ka faraonu kmet
Kad čujen naredbu, idem u let.

Volin ga od rođenja svog
Sve do samog kraja mog.

Tanak je, debel nije
Najlipji na svitu ko li je?

*Toni Firizin, 7. razred
Mentor: Damira Milički
OŠ Grohote, Grohote*

ČA JE MENI JUBAV

Meni je jubav kad volin mamu, tatu, brata, baku.
Meni je jubav prema životinjan.
Meni je jubav prema vojenoj osobi, prema drugoj dici.

*Marta Pavić, 7. razred
Mentor: Damira Milički
OŠ Grohote, Grohote otok Šolta*

SRIĆA

Srića je kad za večeru jeman zeje.
Srića je kad završi skula.
Srića je kad gren leć jer je moja posteja spas.
Nadan se da i ti jemaš u sebi sriću?

*Marta Pavić, 7. razred
Mentor: Damira Milički
OŠ Grohote, Grohote otok Šolta*

MARTA

Marta
uvik dosadna
ali izmami sriću
voli kuvat

*Valentino Pavić, 6. razred
Mentor: Damira Milički
OŠ Grohote, Grohote otok Šolta*

ŠOLTA

Na Šolti živin.
Ovdi mora na pritek jema.
Stari judi stolove i katride rade,
Umaraju se al su sritni.

Judi gledaju balun, Ajduka puno.
Zimi je ladno i judi u kućan stojidu.
Za vrime Božića osića se miris kuanog vina i fritula.

Kad dojde proliće cviće miriše.
Dica igraju balun poslin skule.
Tice lete, dugi su dani,
judi žele bit ča višje vani.

Volin svoju Šoltu i nikad je ne mogu zaboravit!

*Ivan Prvinić, 4. razred
Mentor: Vedrana Zaninović
OŠ Grohote, Grohote otok Šolta*

SAN

Sunce sija visoko na nebu
kad ga vidin s osmihon
ulipša mi dan, ćutin
ka da je to sve samo san
al kad dojde oblak i prekrije mi sunce
ogromna tuga i studen
prilazi priko srca moga
o moje sunce, di je nestalo
fali mi već
molim da brzo se vrati
drago sunce ča
mi se smije i grije svaki dan.

Noć more bit strašna
al samo je pogledaj
i nać ćeš lipotu, zvizde
ča sjaju s misecon
na mračnon nebu
U njoj ćeš nać
svoj mir.

*Lucy Sabljic, 7. razred
Mentor: Damira Milički
OŠ Grohote, Grohote otok Šolta*

ONA

Lipa je ko sva priroda oko nas
Ko najlipši vodopad, ko zvizdano nebo
Njene oči podsjećaju me na svemir
Da ju jedan cvit mora opisat
Bila bi to ljubičica
Kad smo zajedno, želim zaustavit vrime,
ali mi ono uzmiče
Ali kako joj to sve reč?
Možda mislim previše,
a možda i ne?

*Ivan Tenžera, 7. razred
Mentor: Damira Milički
OŠ Grohote, Grohote otok Šolta*

MOLO MISTO

U našem molemu mistu
prin puno godišć
kad se ni itilo
dišpeta i koronja
nikad ni falilo.

Ižiji i kurijoščini
nikad kraja
zato je vajalo imat
jazika i koraja.

Judi su bili nojsritniji
kad su mogli rasprovjat
o ničikovej ižiji i
manjariji.

Kurijoščina bi ih
iz dvorih izvukla
nastalo bi koronja
a digod i dica
radi tega istukla.

Na vrota bi svi izošli
smijali se i uskoli
do teških intrigih
bili bidu došli.

Sve bi bili pritresli
je se ko kortejo
i je se ko u škuribondu ćapo
je ko koga privari
i je kojim dikmon
divnju ostavi.

Je komu koza
u vartal skočila
i je komu kokoš
u tuji dvor isnila.

Veće bi se putih
bili inkantali
jer onemu ča su čuli
nisu se nodali.

U našem mistu
intrigih i skondalih
ni falilo
jer druge zabave u to doba
ni bilo.

*Leonarda Balić, 8. razred
Mentor: Ivana Belić Mustapić
OŠ Jelsa, Jelsa otok Hvar*

ZA KRIŽEN

Čista srida je
Vajo poč u crikvu
I pepelon se posut
Da bi se parčali za križni put.

Vajo se dobro ispovidit
Griha se ostavit
Malo veće molit
I čagod dobrega napravit.

Jer vela šetemoni je blizu
Vajo ferole paričat, crikvu isfregat
I putima di pasoje križ
Trovu samaštrat.

A tuko i doma čagod napravit
Tuniku parčat, šalpete i košuje sumprašat
Postole patinat
Jerbo za križen ni lako izdurat.
Vajo cilu noć hodit

Puno molit, a malo govorit
Isprid Božjega greba se poklonit
I od Isusa blagoslov isprosit.

A ni lako ni križonoša bit
Tuko cilu korizmu goste tarpit
Digod postit
I cilu noć bos Isusa nosit.
I uvik kad van bude teško
I život van teška brimena naparti
Sit te se križnega puta
I Isusove smarti.

*Karla Ivanković, 7. razred
Mentor: Marlena Carić
OŠ Jelsa, Jelsa otok Hvar*

SPLIT

Ča ja volin ovi grad:
Pun ljubavi ča se širi,
Pun sriće ča se cidi.

Od Pojuda do Dioklecijana
cili grad od sriće skače.

Kad svratiš do susida,
nemaš ni malo stida.

Tolika je to ljubav
da si svugdi u gradu
ka doma!

Ma mali je svit,
jerbo je Split veći!

*Josip Čorić, 6.razred
Mentor: Renata Kovačić
OŠ Jesenice, Dugi Rat*

VRIME METLUN SVE POMETE

Vrime metlun sve pomete.
Tako one dice,
ča bi do noći vanka bili,
više ni.

Tako ni one jubavi iz sna,
o kojon mi je mati
dok san dite bila pripovidala,
više ni.

Ni onog barbjera,
ča bi na kraj kalete brija
za malo šoldi,
više ni.

A nima ni one misečine
ča mi je mladost resila
dok bi na provi svog kajića ležala.

Nima više tako
svega ča mi je drago,
ni dice, ni jubavi, ni barbjera, ni misečine.

Vrime metlun sve pomete,
ali možda jedino bura
jutron me probudi
pa donese mirise lita tog.

*Antonija Lozić, 5. razred
Mentor: Branka Gojsalić Jerčić
OŠ Jesenice, Dugi Rat*

CRIKVA SVETEGA ROKA

Navr brda,
iznad mista
smistila se crikva,
lipa, kamena i čista.

Čemprisima okružena,
suncem obasjana,
ispod plavega neba
prema moru gleda.

Oduvik stoji
i done broji,
sve će nestat,
ona će vječno ostat.

Ča penso, ča govori,
mi ne znamo,
al` u nju gremo
i Bogu se molimo.

Ne znam jel lipja
po donu il` po noći,
s juga ili boka
crikva moga svetega Roka.

*Andrea Lučić, 7. razred
Mentor: Branka Gojsalić Jerčić
OŠ Jesenice, Dugi Rat*

MORE

Na dnu mora
veseli se svit krije,
jedna škojka na
pisku se smije.

U moru žive i dupini
ča igraju se u dubini.

Ribe parte di ih je voja,
svaka misli da je o' druge boja.

Samo ježinac mudro muči
i uvijek stoji u svojoj kući.

*Patricija Naranča, 5. razred
Mentor: Branka Gojsalić Jerčić
OŠ Jesenice, Dugi Rat*

KUVAR

Da san kuvar,
bija bi šporkan toćima,
a smija bi odat po restoranu
ka puran
i niko mi ne bi smija
ništa reć.

Kuva bi juve, kruvove i jela,
stavja ih u puno teća
i obilazija kuće,
velike i male.

Pod bilom bi kecejon
kuva obide mukte.

A kad bi srija dite
koje je tužno,
da bi mu
keceju i kuvaču.

*Josip Pocrnjić, 6. razred
Mentor: Renata Kovačić
OŠ Jesenice, Dugi Rat*

PITUR

Da san pitur,
bija bi šaren.
Po bilom odilu
svakakvih kolora bi jema.

Bija bi crjen ka ruža.
Bija bi plav ka nebo.
Bija bi jubičast ka lavanda.
Bija bi žut ka suncokret.
Bija bi crn ka fumar.
Bija bi bil ka Ajdukovac...

Jema bi još puno kolori,
Pa bi bija šaren
ka vesela duga
ča prolazi priko livada.

*Marko Skender, 6. razred
Mentor: Renata Kovačić
OŠ Jesenice, Dugi Rat*

FRIZERKA

Jož, ča je lipo bit frizerka!
Po cile bi dane sređivala nečiju kosu.
Uvesejavala bi jude ča mi dolazidu.
Radila bi i po kiši i po suncu!

I zimi i liti,
uvik kad bi drugiman tribalo:
 šišala bi duge kose
i piturala ih u svakakve kolore.
A volila bi i peglat i vijugat kose...

Činila bi sritnim i mlado i staro.
Judi bi dolazili i danju i noću.
A kad bi doveli svoju dicu,
to bi mi bilo najdraže.

Posebno bi pazila na onu malu
 ča im je prvi put,
jerbo se prva frizura
 ne zaboravja!

*Dora Šerlija, 6. razred
Mentor: Renata Kovačič
OŠ Jesenice, Dugi Rat*

PAZAR

Na pazaru vavik šušur i galama,
baba viče, did beštima:
"Daj pomidor, koja je ura,
kad će više pristat bura?!"

Vika, cika po vas dan
Nama dici remeti san.

Pazaru nikad kraja
jer uvek ima domaćih jaja
Al' krokanta nikad nema
pa ga baba sama sprema.

Pazar će uvek ostat glavna tema
za sva vrimena.

*Paula Tokić, 5. razred
Mentor: Branka Gojsalić Jerčić
OŠ Jesenice, Dugi Rat*

MOJE MISTO JESENICE

Moje misto malo
jako voli veselu dicu.

Ponekad se samo
grintavi stari judi deru
kad in dica nabijedu
balun u njiov dvor.

Oni volidu papat soparnik
pa potli tega pujažu
čikadenton po zubin.

Moje Jesenice
jema i plažu sa žalon
ča blišči čas ka zlato
čas ka čisto caklo.

Nas dice jema puno
pa kad bacimo na balun
jemamo dvi
rvacke reprezentacije.

A jemamo na rivi mački
koliko ti srce želi.
Naše malo misto je lipo
i u srcu je uvijek isto.

*Adriano Vuković, 6. razred
Mentor: Renata Kovačić
OŠ Jesenice, Dugi Rat*

SLADOLEDAR

Ja bi bija dobar sladoledar.
Nosija bi mistom na karetu
sladolede svih kolori.

Velike i male,
slatke i ladne,
dilija bi judiman,
i činija ih sritnin.

I ja bi se smija osladit
i kapnit slajon po robi
da me mater ne više.

Kad naresten,
kupit ću
kamion ča više:
Sladoled, sladoled.
A judi će trčat s dicon
k meni veseli.

A kad buden vidija,
da je niko dite tužno
jer nima šoldi,
dat ću mu -
najveći ladni slajić.

*Josip Vuković, 6.razred
Mentor: Renata Kovačić
OŠ Jesenice, Dugi Rat*

POGLED S PONISTRE

S ponistre svoje gledan u more
i mislin se, ko ovo platit more.

Galebi se u daljini karaju
dok bili oblaci nebo šaraju.

Stari ribar mrižu plete,
oko njega sve brodi i gajete.

Ća bi dali svi furešti,
da mogu uživat u ovoj našoj fešti.

*Anja Bilić - Prcić, 2. razred
Mentor: Antonia Tonković Barišković
OŠ Manuš, Split*

ČAMBRK

"Ča je čambrk?"
Pitaju me judi.
Oli ne znate,
pa ne budite ludi.

Ma koja je to besida
ča ju je zna niko,
može li se pit,
jel' to možda mliko?

U moru živi
ta beštija mala,
tribala bi ju znat
svaka dalmatinska glava!

U mistu moga dide,
jede se i lovi,
slađa je od cukra
kad u pijatu plovi!

Otkrit ću sad
tu veliku tajnu,
čambrk je kozica,
sad svi to znadu!

*Jakov Savin, 2. razred
Mentor: Antonia Tonković Barišković
OŠ Manuš, Split*

FANTAŽIJA

Ča će meni kaić,
kad ja ribe volin na ruku vatat.
Ča će meni snig,
kad ja volin na zvizdanu se pržit.
Ča će meni velik paiz,
kad ja iman mali škojić.
Ča će meni oceani,
kad je lipše u moru se toćat.
Ča bi svaki čovik da,
da mu život bude ovakva fantazija.

*Miša Šošić, 2. razred
Mentor: Antonia Tonković Barišković
OŠ Manuš, Split*

ĆAKULA

Dvi šinjorine su sidile na šentadi i ćakulale.
Ova reče ovoj: "Toliko tega ti jeman za reć."
Oni moj šempja bi samo trka za balunon.
Dok on gleda Ajduka, svi moramo mućat.
Deboto ka da smo u crikvi.
Jedino se on smi derat.
A Mare moja, to su ti muški!

*Lota Tudor, 2. razred
Mentor: Antonia Tonković Barišković
OŠ Manuš, Split*

Josip Purić: U moru, 2. razred OŠ Grohote

RIBARSKA ŠTORIJA

Jugo...
Bote čini
Stori bruod
Nuono atendi.

Homo nuono
Butat mriže,
Podno Tihe
I malo niže.

Mriža pado
Na dno muora.
Trisko bota,
Zima fuera.

Mriže tiješke
Nuono hito.
Bruod se vojo
More trisko.

Šija naprid,
Šija vanje
Nuono viče
Sinko, pomanje.

Ne forcoj,
Ne burtoj.

Pado vitar,
Pado jugo.
Voltoj bruod,
Pud vale arivoj.

Ala sinko,
Duoj bevнду.
Još ĉemo i zakantat,
Nijeĉemo fermat.

Neka nos ĉuju
U porat svi.
Da ribori smo provi mi.

*Dominik Cezareo, 5. razred
Mentor: Magda Tepić
OŠ Petra Hektorovića, Stari Grad otok Hvar*

JUBOV

Jubov je kad te mama
po glovi pogladi.
Jubov je kad se sestra
sa tobom posvadi.

Jubov je kad te otac
ispriđ svih pohvoli.
Jubov je kad bi te
nojrađe iz topa ispoli.

Jubov je kad te divnja
ispod oka pogleda.
Jubov je kad te uštipje
dok nos niko ne gleda.

Jubov je srića,
jubov te liči
bez jubavi se ne more
noć bi onda život sličī.

Antonio Lupi, 5. razred

Mentor: Leana Fredotović

OŠ Petra Hektorovića, Stari Grad otok Hvar

STORI RIBOR

Markla je nuoć.
Sa kampanela tuće puonoć.

Ribor još pospon,
A i umoran
Pud brođa grije.
Pod nogima mu
Sve škripje
Od slonije.

Misec mu svitli put,
A zvizde po svodu balaju.

Ribor pod provu
Sarce stišće od zime
Ni posteje,
Ni blazinje nimo.
Na tvrde pajole
Nasloni je trudno tilo.

Vonka nasrid vale
Dupini igraju,
A ribor sklopo ruke
"Bože, somo da mi u mrižu ne intraju".

Ribor jedva čeko da svane
Da od vale prima punti
Mrižu zavargne.
I viruje uon
Da su se u mrižu
Svake ribe
Nafilale.

A kad se vroti u valu
Vajo mrižu deščitat
I ne se sa njon imbrojat.

Pa na peškariju,
Ono ča je čapo
Provat prodat.

Ala ribe,
Puten do peškarije više.
Oborite za gopodu,
Sardel za sirotinju,
Gavunih za ješku.

A u puodnije
Kad zvono zazvoni
Ribor se prikarsti.
Bogu se pomoli
I na svemu mu zahvoli.

*Jure Tepić, 7. razred
Mentor: Magda Tepić
OŠ Petra Hektorovića, Stari Grad otok Hvar*

NAŠ SPLIT

Split je ukras
hrvatskog priobalja
i bili cvit Dalmacije.
Zvoni kampanel
ginga se val.

Sudamja se sprema,
sveti Duje fešta.
Puno šušura
lipi koluri,
nima čovika
ni diteta
da se Splitu
ne divi!

*Ivan Brkljačić, 3. razred
Mentor: Vesna Glavina
OŠ Petra Kružića, Klis PŠ Konjsko*

PISMO MOJA

Na fešti se pisma čuje,
svi pivaju i balaju.
Malo jidu, malo piju,
pa jopet balaju i pivaju.

Na lito, uz Jadransko more,
uik je veselo,
sviman je zabavno.

Na rođendanima pisma se ori,
dica se slade bomboncinima,
viču i skaču o' sriće
sa smijon na usnama.

U mome Splitu
uik je veselo,
doklen živimo
čakavicu čuvajmo.

*Petra Kero, 2. razred
Mentor: Jagoda Čopac
OŠ Plokite, Split*

Mia Ivčević: Na livadi, 2. razred OŠ Grohote

ANKORA

Vela i teška
spušta, zaustavlja i staje
svaki brod odma stane
kad se ankora buta u more.

Ako je potreba da se frma brod
butat ankoru je prava moć.

*Ivan Bikić, 7. razred
Mentor: Antonija Bezić Radman
OŠ Pujanki, Split*

MORE, BURA I NAŠ MALI SVIT

More mi priča štorije stare
O didu, noni i ribarske tajne.
Šapju mi tiho vali sivi,
Ča su sanjali judi živi.

Bura mi grebe škure od kuće
Dere se jako, a more muće.
Nosilo barke priko kantuna
A more šapje: "Ma ne daj se, Luni."

Vrime se minja, gre sve po svome,
Ma more ostaje naše i svoje
Još uvijek nan vali pismu pivaju
O ljubavi ča judi snivaju.

*Lana Boko, 7. razred
Mentor: Antonija Bezić Radman
OŠ Pujanki, Split*

ZLATNA RIBA

Jedan san dan otiša na ratac.
Smisti san se i počea bacat tunju.
Prva je riba bila defešto pikola.
Druga je bila debula.
A treću nisan maina u vodu.
Bila je zlatna riba.
Žvelto san otiša u butigu vazest akvarij
i ubaci zlatnu ribicu.
Metni san akvarij na banak.
Riba je parila ka da je od pravega zlata.

*Kristijan Čaljekušić, 4. razred
Mentor: Ana Alujević Grgas
OŠ Pujanki, Split*

VALA

Vala jedna mala
lipu pismu je zapivala,
južin je zapuva,
sva je idarce otpuva.

Pasaju dani i dani,
pasaju noći i noći.
Dok nan klapa piva
Veseli se cila riva!

Kad čujen moga papu:
Voga! Voga!
Znam da šušur se sprema.

*Nina Glavina, 8. razred
Mentor: Ana Alujević Grgas
OŠ Pujanki, Split*

OČI

Jema očiju raznih boja,
a kafena je moja.
Bile oči,
jemaju moći,
da začaraju sve,
u samo jedan tren.
Zelene oči su ka trava,
ali u njima nima njanci jednega mrava.
Crvene oči ima šempjasti pulac,
a digod i koji mulac.
Još ostaju nan oči kafene,
najlipje ka moje.
Oči, da, stvarno imaju puno boja,
ali najdraža mi je kafena moja...

*Manuela Janjić, 4. razred
Mentor: Ana Alujević Grgas
OŠ Pujanki, Split*

PAS

Iman jednega pasa

- Asa.

Čini đire oko kuće

i stalno huće.

Lovi maške babe Marije

i čini puste furbarije.

*Mateo Knežević, 4. razred
Mentor: Ana Alujević Grgas
OŠ Pujanki, Split*

SELO

U selu se sarce odmori
U stepama ka pisanka selo
Zelenin vrtom zareslo
Procvitala cabla, pobilile kuće
A na gori stoju šatori
Niko čudo a okolo listopadno drveće
A tamo i šuma i gore i poje
I plavo nebo iza Dnjepra
Sam Bog leti iznad sela.

*Tetiana Kolodka, 8. razred
Mentor: Antonija Bezić Radman
OŠ Pujanki, Split*

MORE S NAN

More je s nan svaki dan,
kad je jutro i kad je noć.
Kad se sunce smije
i kad pjova lije.

More je s nan
I kad zima ariva,
I kad je svima ladno,
A meni dosadno.

More je s nan
kad primaliće dojde,
i mendula nan lipo
procvita.

More je s nan
i kad lito ariva,
kad svi guštamo
i veselimo se.

More je s nan
i kad jesen dojde,
i kad škola počne.
More je s nan
svako jutro
svaki dan.

I kad kroz ponistru
njegovu lipotu
ugledan.

*Andrija Kristić, 5. razred
Mentor: Tea Glavurčić Ugrin
OŠ Pujanki, Split*

MAŠKE

Jeman ja dvi maške jedna Lili druga Zvone.
Stalno mjauču i jauču.
Jedan je bucmašt i pomalost luckašt.
Drugi je miran i siv,
Jako vole papati i poslin skakati.
Dok ja njima treban spizu naći,
Oni će se lako snaći.
Oni vole jesti ribe,
Dok ja od te spize jeman fibre.
Prin vengo dan pasa,
Oni umisto da spavaju
Samo se zbog spize ganjaju.

*Ana Laštre, 4. razred
Mentor: Ana Alujević Grgas
OŠ Pujanki, Split*

VOGA

Gledan maretu,
Pripreman migavicu,
Vaziman tramate,
Iskan buskavicu.

Skupa burdižamo
Žvelto mainamo
I ja san bodul
Na svojoj koži osićan reful.

Vićen ja kumparu Voga!
A on više ni moga.
Frmaj se tresavat
I tu ka ništo izmotavat.

*Roko Livajić, 8. razred
Mentor: Antonija Bezić Radman
OŠ Pujanki, Split*

NA MORU

Na moru ribari ribu love,
dok nas jude more plivat zove.
Ribari i noću rade,
ribom hrane stare i mlade.
Kad kaićem gredu na more tad imaju vire u se.
Lipo je to more, lip je taj vitar ća nan šuška i ladi.

*Ivan Lončar, 7. razred
Mentor: Antonija Bezić Radman
OŠ Pujanki, Split*

MEŠTRAL

Na obali modrog mora njiše se val,
Isprve livo, pa desno, pa malo unaprid, pa nazad.

Gigola se, gingola, taj mali val,
To ga ginga jedan vitar zvan meštral.

Iza brodi ča plovu morem nastaje mareta,
Digod velika, digod mala, iza brodi se sakriva.

Gigola se, gingola, na obali modrog mora,
Val ča ga ginga vitar zvan meštral.

*Paula Marević, 7. razred
Mentor: Antonija Bezić Radman
OŠ Pujanki, Split*

DOK VALI MORA

Dok vali mora gingolaju
brodić sve do zore
jedina stvar na vidiku
je naše lipo more
kako sja i blišći
u milijun drugih boja
čovik to ne more napraviti
uz pomoć bilo kojeg stroja.

*Ela Mikić, 8. razred
Mentor: Antonija Bezić Radman
OŠ Pujanki, Split*

PISMA MORA

More mi priča, more me zove,
U njemu su snovi plave boje.
Vali mi šapju, kantaju tiho,
O starin vrimenima, o žitu i smihu.

Pod školjkom ribe skrivaju sjene,
Balaju kad sunce zvene.
Galebi vrište, bura ih nosi,
Dok more kamenu ljubav prinosi.

Kad noć se spusti, more ne spi,
Slušan ga budan, srce mi sni.
Jer more je duša, more je zvir,
More je život, naš modri mir.

*Mirela Penava, 7. razred
Mentor: Antonija Bezić Radman
OŠ Pujanki, Split*

GRGO I MORSKA ZVIZDA

Grgo mali ribar, dite od stine,
mrižu je baci, čapa znak od dubine.
Morska zvizda, sjajna ka zlato
Grgi je rekla priču slatku.

Ti si Grgo hrabri, more ti je dom
Čuvaj ga čisto u svakom koraku svom.
Grgo se nasmija, zvizdu pustija
U more duboko, pa je izgubija.

*Grgo Peronja, 1. razred
Mentor: Tea Glavurtić Ugrin
OŠ Pujanki, Split*

MORSKA NEZGODA U ZGODI

Puha je vitar jak,
A ka perje lak.

Šušur na rivi
U daljini galeb sivi.

U čas, čuje se tihi
PLJAS!

Galeb na šugaman pa,
Krest mi marendu sta.
Čuje se čuje.

Odleti je on,
A meni osta moje gladi
Glasan zvon.

*Paolina Radan, 7. razred
Mentor: Antonija Bezić Radman
OŠ Pujanki, Split*

MOJ DIDA

Moj dida je bodul s Brača
Ribolov mu je strana jača
Prin je radi u škveru
Šad vata srdelu
Ča se ne poide
To na peškariju ide
Tako moj dida živi
Lovi rivu i prodaje je na peškariji

*Igor Radinović, 7. razred
Mentor: Antonija Bezić Radman
OŠ Pujanki, Split*

MORE PANTI

Judi moji
more panti
jerbo, ka se jo vrotin
u more, sve ca se spominjen
do mene doleti

Ka smo se pravili superbi,
jer smo vadili stinje iz mora
ka smo podusivali bove,
ka smo se strasili bovi!
A ca da von recem,
more nos spominje
ma, svih vos se spominje.
Sumo dujdite,
i siti ce vos se,
more je najboljo
uspomena.
I tako, dok sidin
na mulu i pomalo capojen
nogima more spominjen se svega,
oluvik znon
za oti zivot
i osta cu vode
uz moje
lipo
bistru more.

*Tamara Restović, 6. razred
Mentor: Domagoj Grgić
OŠ Pujanki, Split*

Ivan Čulić: Stara maslina, 2. razred OŠ Grohote

ŠKRAPA

Škura stina
uz more stoji,
uvik je potna
i galebe broji.

I na je nikad lišja bila -
sivo-bile kolure,
ma non je more
s vrimenon
prominulo monture.

Liti je od koristi judiman,
sedidu na njon i guštadu,
a zimi bidna
ne vidi ni šugaman,
nego trpi karitadu.

Ma kakva bila
da bila,
škrapa je ures
bračke vale, plaže
i za me nema
ležajke draže!

*Emili Trutanić, 5. razred
Mentorica: Silvija Buvinić
OŠ Selca, Selca otok Brač*

MOJA SESTRA

Jeman sestru Marijetu,
ta van nikad nima mira.
Puno je volin,
ali me sekira.

Ne voli se sređivat u lipe vešte
ni puno učit,
samo želi izać vanka,
igrat se i vrime gubit.

Voli puno pojist
i virit u teču,
uvik izvadi
porciju najveću.

Ja joj zapovidan,
a ona se ne da,
ni je briga ča san od nje
dvi minute starija.

Ne bi je minjala
za ništa na svitu,
mi smo ka dvi laticе
na jednome cvitu.

*Dragica Anđelić, 2. razred
Mentor: Sandra Podrug
OŠ Split 3, Split*

BRUJET

Očisti se riba,
zažuti se kapula,
mekneš luka, uja
i petrusimula.

Na trinoge navisiš
u veliku,
crnu
teču.

Ka' učini glogoje
pustiš da se kuva.

A ka' je gotov
slako ga iziš
sa feton
kruva.

*Marijeta Anđelić, 2. razred
Mentor: Sandra Podrug
OŠ Split 3, Split*

OLOVKA

Olovka san vridna, mala
I volila bi
Da mi na mom poslu
Više puta reću: hvala!
Pišen, crtati ča mi dadu
I tila bi da o meni znadu:
da ne volin da me grizu,
da me stišču punti blizu,
da me oštre puno puta
pa me boli svaka žunta.
i ne volin da me drže tupu,
da me o dosade zabodu u klupu.

Olovka san vridna jako
bez mene u skulu
ne more se lako.

Sva san fina, šesna, tanka,
a najviše volin
iz pernice
izać vanka!

*Mia Milardović, 4. razred
Mentor: Linda Koncani
OŠ Split 3, Split*

ĐELATO

Krenija san danas ranije iz škole
gledat one cure ča se voze na role.

Na leroju je bilo podne i po
za đelato san ima vrimenta ćipo.

Brojin šolde puten do kase
jer izabra san đelato veće mase.

Uvik samo maxi verzija
bokunić je narasla noni penzija.

Da mi projde ova šećerna kriza
ladni, kripni đelato prava je spiza.

Lipo mi je, baš lipo u mom gradu,
ako mi još cure i role posude...
Samo da opet ne trusnem na bradu -
pa da me nadimkom - smotani - osude...

*Leon Muth, 4. razred
Mentor: Linda Koncani
OŠ Split 3, Split*

CABLO

Liti san imalo listove zelene,
oblitale me tice i žute i crljene.
Moglo san granon dotaknit nebo
i lišćen putovat daleko, daleko...

Sad stojin smrknuto, pljusak me tuče,
kroz krošnju čujen kako vitar huče.
niman više lišća, nima više tica,
samo od ladnoće promrznuta lica.

Dođi k meni, zagrli me i zapivaj mi malo
za sve one dane kad san lipo cvalo,
brzo ću dočekat vedre, teple dane,
i zelena će kolura opet obuć moje grane.

*Nina Pavela, 4. razred
Mentor: Linda Koncani
OŠ Split 3, Split*

ČA JE LIPO?

Je li more lipo?
Je li snig lip?
Je li lip svit?

Ne, dite je
lipje
o' mora
o' sniga
i svita.

Dite je čudo o' lipote
i nima
ništa
lipje
o' diteta.

*Marija Pavlović, 2. razred
Mentor: Sandra Podrug
OŠ Split 3, Split*

CVIT

Nisan van ja obični mali cvit
evo o meni cila pisma piše
jer za me zna cili svit
i svo ovo cviće šta oko mene diše.

Moje je ime tratinčica,
okrugla i žuta san lica.
Tanke latice su mi bile,
meke i lagašne
ka da su o svile.

Kliman glavicu prema suncu
kazujen svitu svoje lipo lice
kad zavrtin plisiranu vešticu
dive mi se anke i ljubičice.

I pitaju me - đeloze cile
ta veštica - ma jel ti to o svile?

*Lara Prlić, 4. razred
Mentor: Linda Koncani
OŠ Split 3, Split*

JUBOV POJA

Sunce na poju
zlatno se smije.
Vonj grozja u
ariji se vije.

Maslina u toplini
tiho spi.
Pod njenin granjem
obid se ji.

Kućica mola
na brigu stoji.
Sunce je grije
godišća broji.

Vino u žmulu
svitlon se lomi.
Sunce pada
San me primi.

*Tonči Vraničić, 7. razred
Mentor: Tea Fabris Matulić
OŠ Supetar, Supetar otok Brač*

SKULA

Puno dice je ne volu,
Ima nikih koji je volu.
Al, tu je jedna mana,
Oš, neš, ima da greš!
I ni to sve
Domaći, ispiti,
Da ne pišem daje
Jer već vidin da je nikima tlak skoči.
Siti se
Ni napisa matematiku, ni hrvatski,
A bome ni engleski.
Ajme,
Ka ništo ne napišeš jer misliš da nima
A ujutro se spremaš i vidiš da ima
E onda na brzinu pišeš
Pri nego ča kreneš
Če mi je vo tribalo!?
Iz vega ispit
Iz nega prezentacija
Iz vega vo, iz nega no...
E onda dojde osmi,
Pensaš, gotovo!
Ma je, dojde još gore!
E skulo, nesrićo!

*Aurora Franulić, 4. razred
Mentor: Kristina Frančeski
OŠ Supetar, Supetar, PŠ Nerežišća otok Brač*

Frane Elezović: Na dnu mora, 2. razred OŠ Grohote

HAJDUK

Bila boja, sarce gori,
Torcida zove, Poljud ori.
Ni sumo balun, ni igra –
Hajduk živi zauvik sa nami.

*Petra Baković, 6. razred
Mentor: Ida Radojević
OŠ Vis, Vis otok Vis*

LITO

Svi jedva cekomo lito
da ne tukomo hodit u škulu.

*Petra Baković, 6. razred
Mentor: Ida Radojević
OŠ Vis, Vis otok Vis*

PONISTRA

Jo gledon s ponistre
dicu kako se igraju.
Mene mater neće molat vonka.

*Petra Baković, 6. razred
Mentor: Ida Radojević
OŠ Vis, Vis otok Vis*

VIS

Sunce blišći.
Plaža, more, sarce puno.
Moj Vis.

*Petra Baković, 6. razred
Mentor: Ida Radojević
OŠ Vis, Vis otok Vis*

MORE KROZ PONISTRU

Svaki don kroz ponistru
vidin lipo plavo more.
I odma mi dojde da na
ferol u more skocin.
Svaki don mislin na lito
i zato mi je glova u oblocima.
Uf, kako jedva cekon
da misto libor
mislin kako ću se poč banjat.

*Kaja Batinić, 6. razred
Mentor: Ida Radojević
OŠ Vis, Vis otok Vis*

MOJA NONA DOBRILA

Moja nona Dobrila
svako jutro pije kaficu
s prijateljicima.
Pešnje maže lipin carvenin
piturima.
A kako kuho
to je provo beleca, cila kuća
nji vonje po spizi za
njezine nojdraže unuke.

*Paula Cvitanović, 8. razred
Mentor: Ida Radojević
OŠ Vis, Vis otok Vis*

MOJ NONO TOMA

Moj nono Toma
voli je jist, sve mu je bilo drogo
osim pulente.
Puno je voli igrat korte.
Urima smo igrali i uživali.
Pamtit ću ga kako poštenega covika
i najboljega nonota.

*Paula Cvitanović, 8. razred
Mentor: Ida Radojević
OŠ Vis, Vis otok Vis*

KAL GREN LOVIT RIBU

Kal gren lovit ribu
jo son sritan.
Parvo ćapon cipla,
a onda i škorma.
Uživon u lovu i
sidin na žolu
ispod polmi.

*Danijel Čakar, 6. razred
Mentor: Ida Radojević
OŠ Vis, Vis otok Vis*

PROVO JUBOV

Kad dojde jedno M
I kad dojde jedno E,
Butoj jedon plus u sridu -
To je provo jubov!

Mada recu da nisu zajubjeni,
Čili razred zno.
Vidi se kako se gledodu –
To je provo jubov!

Sedidu skupa priko hrvatskega,
E + M, M + E -
To je provo jubov!

*Nika Dević, 6. razred
Mentor: Ida Radojević
OŠ Vis, Vis otok Vis*

MAŠKA

Moja maška imo zelene oci,
sivu dlaku i corne barke.
Kad dojden doma,
uvik na mene skoci.
Voli se igrat,
grize sve ca vidi,
a kad se naji,
nojdražé nji je poč spat.

*Gabrijela Gotovac, 5. razred
Mentor: Ida Radojević
OŠ Vis, Vis otok Vis*

GALEB

Jo na vitru letin i
sa suncen se veselin.

Jo, slobodna beštija, ništa
povar mene ni, sve mi pod
noge stoji.

Ni more ni judi ni nojveći
kampaneli do mene ne mogu doć.

Jo odozgor svit gledon i svaki
njegov kantun znon.

I zato ću von reć da
nojlipji od svih moj je škoj
Vis.

*Lola Grgić Loyo, 7. razred
Mentor: Ida Radojević
OŠ Vis, Vis otok Vis*

MAMINO OKO

Okruglo lipo
kafeno zeleno
slatko veselo.

*Issa Ilić, 6. razred
Mentor: Ida Radojević
OŠ Vis, Vis otok Vis*

NONO

Moj nono je bi nojboji na svitu
njemu son se veselila nojveće
ali jednega dona
ni ga bilo
nison znala ca ću sa sobon
bila son tužna po cili don i noć
da ga bar još jedon put mogu izgarlit i izjubit
bila bi nojsritnija na cilemu svitu.

*Issa Ilić, 6. razred
Mentor: Ida Radojević
OŠ Vis, Vis otok Vis*

MOJA BLAZINJA

Bez nje ne bi moga ni spat.
Svaki don jubin se s njon.
Boja je svakega zlota.
Da je ni, ne bi ni usni.

*Matko Jurinović, 6. razred
Mentor: Ida Radojević
OŠ Vis, Vis otok Vis*

LUD ZA TOBON

Lipa si kako Mona Lisa
veće te volin nego more našega Visa.

Tvoja figura me momi,
volim kad šetomo somi.

Lipa si kako cvit,
s tobom bi til proputovat svit.

Ti si kako lanterna u noći,
mome me tvoje škure oci.

Svitliš kako dijamant,
tvoj izgled će me zamantat.

Tvoji vlosi corni kako noć,
jedva cekom kad će kod mene doć.

*Luka Karuza, 4. razred
Mentor: Zorana Roki
OŠ Vis, Vis otok Vis*

MOLO TROVNA

Imo jedna vala
mola, ali meni sila droga.
Vonj litnje noći i pecene ribe
odma me vroti u ditiinstvo.
Svaku godišće sumo cekon lito da
oćutin ti vonj
i sa famejon ćakulon
dugo u noć.

*Toni Karuza, 8. razred
Mentor: Ida Radojević
OŠ Vis, Vis otok Vis*

MOJ NONO

Moj nono Dinko provi je Višanin.
On se uvijek šeto po Kutu s rukima na škina,
gleda cega imo i ca se dogođo.
Imo li kakih intrigi i mirokuli
oli cega noviga.
Moj nono uvijek je nasmijon, osim
kad se na livu nogu ustane.
Tad je voje slabe i beštimo
ko da nimo sutra.
A kad je voje dobre, onda dojde do nos
jist i provjat.
Moj stariji brat udijen je po nonotu
pok svi kad cuju Dinko Klarić pitaju –
Stariji ili Mlaji?

*Ivana Klarić, 8. razred
Mentor: Ida Radojević
OŠ Vis, Vis otok Vis*

MOJ KUCIN

Moj kucin
bi je bil i sila lip.
Puno son se volila igrat s njin
a on je voli tarkat i skokat.
Jednega dona tata mi je reka
da ga već ni.
Bilo mi je sila grubo i don danas je.
Plakola son kako kiša i niko me ni moga smirit.
Da ga mogu bar još jedon put pogladit i zatarkat se
s njin.

*Nikol Kosović, 6. razred
Mentor: Ida Radojević
OŠ Vis, Vis otok Vis*

POKLON

Veli se vicijaju
dica se zabovjaju
svi se maškaraju
pa se ne poznaju.
Veselo je, lipo.
A sutradon
svi se pripoznaju
svi se pozdrovjaju.

*Roza Kraljević, 6. razred
Mentor: Ida Radojević
OŠ Vis, Vis otok Vis*

POKLOD

Na poklod svi se inkartaju
ne more se nikoga poznat.
Do Kuta Jureta guraju
i svi skupa stanu zakantat.
Na rivu Jure gori -
svi su sritni osim njega.

*Nikolina Krolo, 8. razred
Mentor: Ida Radojević
OŠ Vis, Vis otok Vis*

PANTAGANA

Vročon se iz škule
puše bura
vidin pantaganu
odma mi je muka.
Sila je greza
ko, ko, ko
ma ne mogu von reć.
Jo mislin da je pantagana nojgrubjo beštija.
Ne mogu je ni pogledot.

*Antonia Kuljiš, 6. razred
Mentor: Ida Radojević
OŠ Vis, Vis otok Vis*

MOJ KUCIN

Moj kucin baš je lip i smišan.
Ime joj je na španjolski "Bok!"
Kafena je kako čikulota.
Ma to je moja drogo Ola.

*Antonia Kuljiš, 6. razred
Mentor: Ida Radojević
OŠ Vis, Vis otok Vis*

PICIGIN U MILNU

Milna i picigin
kad ih spojiš
nimo ništa lipjega.

Jo i prijatej
zaigromo na picigin
kad je kroj lita.

Igromo, igromo
uru, dvi
ili tri.

A kad nona iz druge bonde zove -
Jure, vonka, gremo pul doma, kasna je ura!
Jo umoran
jedva
plijem
pud kraja.

Volin picigin
i jedva cekom
kad ću doć
opita.

*Juraj Matanović, 5. razred
Mentor: Ida Radojević
OŠ Vis, Vis otok Vis*

ZOGLOV

Zoglov je lipu žolo
Svi se kupaju na Zoglov
Zoglov je moj
I ne dom ga nikome.

*Juraj Matanović, 5. razred
Mentor: Ida Radojević
OŠ Vis, Vis otok Vis*

MOJA MAŠKA

Moja maška skoce, tarce
lovi pantagane i štitice.
Moja maška je nojlipjo maška.
Marzi tuje maške kad
dojdu u njezin dvorazred
Introje mi u kuću, ali
jo nji ne dom jer imom
štiticu.

*Juraj Matanović, 5. razred
Mentor: Ida Radojević
OŠ Vis, Vis otok Vis*

MOJA NONA

Imom dvi none –
jednu biznonu i
jednu nonu.
Moja biznona voli
brontulat, a nona poludi
kad ona pocme.
Imomo susidu Nadu.
One svaku jutro čakulaju,
a meni je puna kapa
njih.

*Juraj Matanović, 5. razred
Mentor: Ida Radojević
OŠ Vis, Vis otok Vis*

MOJA ŠTITICA

Moja štitica šporkoje, kanto
i po kojbi skoce.
Kad je sestra molo,
poludi i razmoše se kako
šempja.
Leti ol glove do glove.
Mater poludi.

*Juraj Matanović, 5. razred
Mentor: Ida Radojević
OŠ Vis, Vis otok Vis*

ŽALUDOLCA

To poje, veće ko dolina
meju dvo barda.

Do njega se sumo
molim putićem nanoge gre.

Namo je nono
doni dvo konja -
Božota i Sirotu.

Došli smo mi jedon put
tako upoje.
Imala som kolo devet, deset godišć.

Auto stane i nono rece -
Ala, hod, gremo doli.

Jo tako molo
ne znon ni di gremo
ni ca ćemo cinit. Ništa.

Spustimo se na niki dil
i stanemo.

Pogled je bi prilip
baš provi don pramalitnji celesti.
Desno grona ol masline
livo nastovjo put ispod pustih bori.

Po storima putima gremo
do kućici po pristavima
dokle konji skocu i tarcu
slobodni.

Jo na gustirnu ležim
I sve to gledom.

Roj na zemji.

*Ela Mratinić, 6. razred
Mentor: Ida Radojević
OŠ Vis, Vis otok Vis*

JUGO

Ca jugo more?
Rasplest bore,
fermat vapore,
zaškurit zore,
šporkat dvore,
najidit more
i ne gre nose
dok ne zamorsi vlose.
Jugo!

*Matea Pisac, 4. razred
Mentor: Zorana Roki
OŠ Vis, Vis otok Vis*

LITO

Na lito furešti svud,
bicikletu ne moreš vozit ol gužve.
More lipo, hlodno,
mista na plaži nimo.
Uvecer s kumpanijom,
mati me zove doma.
Lito paso dok reces keks
i evo ti škole, zabava adio.

*Amelia Repanić, 6. razred
Mentor: Ida Radojević
OŠ Vis, Vis otok Vrš*

SUSIDI

Susidi su ništo nojboje na svitu.
Bez susidi ne moreš isto kako ca
ne moreš bez kruha.
Kad se susid zadere -
Imoš mlika za kafu?
Drugi vice nose -
Dojdi kod mene na kafu!
Eto to su viški susidi.

*Jakov Sviličić, 5. razred
Mentor: Ida Radojević
OŠ Vis, Vis otok Viš*

KARTOLINA

Ujutro se vapor voje livo desno,
puše bura baš mi je šesno.
Jo se po rivi do škole gegon,
furešte i lipe brode gledon.
None i nonoti u Bejbita fumaju,
piju kafu i petegulaju.
Sunce je lipje nego na For,
bistro je more, zelen je borazred
I ca von svite moj još mogu reć –
stojte mi dobro, gren jo lipo leć!

*Stipe Šimunović, 6. razred
Mentor: Ida Radojević
OŠ Vis, Vis otok Vis*

LITO

Kad na Vis dojde lito,
Ma to je ništo nojlipje,
Pogotovo nami, dići.
Kupomo se, guštomo, ni škole.
Ma ca more bit
boje od našega
lita na škoj!

*Ani Vojković, 7. razred
Mentor: Ida Radojević
OŠ Vis, Vis otok Vis*

POKLOD

Maškarat se puno volin,
nikad mi ne došuri.
Jo mislin da niko ne voli
poklod veće od mene,
baš mi je gušt oti šušurazred

*Ani Vojković, 7. razred
Mentor: Ida Radojević
OŠ Vis, Vis otok Vis*

BEŠTIJE

Beštija jo imom puno.
Jako ih volim jer
mi svaki put dojdu kad som žalostan
pa ih mazim.
Evo jucer som se s mati posovo
i bi som jidan
a moja je maška došla da se mazi.

*Fran Vojković, 7. razred
Mentor: Ida Radojević
OŠ Vis, Vis otok Vis*

OTOK VIS

Vis, biser plavi u moru sna
di sunce jubi hridi i žolo,
di vitar provje priče store,
a more zove u svoju valu,
di loza i masline zemju garlidu,
di se ribe zloton u portu kupodu,
di sarce mirno diše,
di ljubov nikad ne staje!

Leona Vojković, 6. razred
Mentor: Ida Radojević
OŠ Vis, Vis otok Vis

DIŠPET

Sve u Visu je dišpet.
None, nonoti, čak i beštije –
Svi dišpetaju.

*Luka Žižić, 6. razred
Mentor: Ida Radojević
OŠ Vis, Vis otok Vis*

BICIKLETA

Di ti tu ja,
di ja tu ti.
Judi moji,
jubov provo.
Jo i moja
Bicikleta.

*Luka Žižić, 6. razred
Mentor: Ida Radojević
OŠ Vis, Vis otok Vis*

JUBOV

Na mom Visu
Svi se suju,
al uvek se skužaju.
Judi moji,
to je jubov.

*Luka Žižić, 6. razred
Mentor: Ida Radojević
OŠ Vis, Vis otok Vis*

MOJ ŠKOJ

Moj lipi škoj more gleda,
Sunce zloti svaku stinu,
Borke plešu kraj mulića,
Vode son cilega godišća.

Maslina se vitru smije,
Carcik kanto, vitar šapje,
Tu son resa, tu ću ostat,
Moje sarce ne kapje.

*Luka Žižić, 6. razred
Mentor: Ida Radojević
OŠ Vis, Vis otok Vis*

ČO SADA?

Došla jo u none,
pito me na jeson čo učila,
a jo somo brojin done
kad bi se na Broč vrotila.
Ne podnosin ve vi Split
neka me vodi ko guod
namo ću sritna bit,
vo je nevoja vuod.
Nu hoľ već,
auto upol
trajekt će uteć,
eno ga nol.
Duošo je i ti don,
nuono me dočekó cili razvejon
jučer je skuhola moja nona,
spize za cilo tri dona.
Nimo do vega Broča,
vo je blagostanje,
umanjena samoća
i mirno stanje.

*Lucija Drpić, 8. razred
Mentor: Josipa Mešin
OŠ Visoka, Split*

E KAD BI...

Kad ti meštrovica do zadatak
da napišeš čaguod,
ali nimoš počijetak
po od muke sedeš na puod.
Ne pado mi na pamet niti jedna rima,
a sve je prozno na klehu,
po ću govorit o Bročkin judima
koji u beštimji trožidu utjehu.
Ih, kad ne bidu glove bolile
kad bi mirno bilo
kad bidu žene svoje muževe volile
život bi bi ko tiče krilo.
Eee, kad ne bi tribala slušot beštimje,
gledot suze dok tečedu
i jude će sve grubega
jedon drugemu rečedu.
Doj Bože da judi ne brinedu
o svakakvin stvorima
i da uvijek vičedu
BITNO DA JE GLOVA NA RAMENIMA!

*Lucija Drpić, 8. razred
Mentor: Josipa Mešin
OŠ Visoka, Split*

KAKO IZOĆ NA KROJ S JUGON

Opet jugo...
a vi judi nisu bili blesavi ovako
dugo, dugo.
Od domaćih do fureštih.

Furešti mislidu da se možedu veselit
ovoj ludoj fešti.

Po se domaći čudidu kako hi ne boli glava
i kako nisu snervoni.
Vo vrime ni zaništa drugo nego da
svi budemo inšempjoni.

*Lana Cindrić, 7. razred
Mentor: Stipan Šandrk
OŠ Vladimira Nazora, Postira, Postira otok Brač*

FJAKA

Eh, ta fjaka, mami nije draga,
a kad dojde meni baš je laka.

Ja se hladin, sunce mi se smije,
jer nisan mogla to zamislit
u srid zime.

Lito, lito uvek brzo projdeš,
a ja te molin da još brže dojdeš.

*Lana Cindrić, 7. razred
Mentor: Stipan Šandrak
OŠ Vladimira Nazora, Postira, Postira otok Brač*

Nikol Konforta: More, 2. razred OŠ Grohote

Dječji Pričigin

Nika Buktenica: Jutro, 2. razred OŠ Grohote

SVAKA ZVIJEZDA IMA SVOJ RAZLOG

Kad sam bila mala, obožavala sam gledati zvijezde. Jako su me fascinirale i zanimale.

Moja baka imala je veliki balkon s kojeg se pružao pogled na Marjan, avione na nebu, more i zvijezde. Najdraže mi je bilo leći u krevet i kroz prozor promatrati zvijezde dok ne zaspem.

Jedne večeri upitah baku što su to zvijezde. Ona mi odgovori: "Svaki čovjek koji napusti zemlju ode na nebo i postane zvijezda. Krasi nebo i svijetli što jače može za svoje bližnje. Noću, dok gledaš u nebo, zapamti, svaka zvijezda ima svoj razlog postojanja."

Poslije tog razgovora dugo sam razmišljala i još detaljnije promatrala zvijezde. Primijetila sam da niti jedna nije ista. Neke svijetle manje, druge više, neke su veće, a neke manje. Jedna ide više u desnu stranu, druga naginje na lijevu. Baš kao i ljudi, ni zvijezde nisu iste. Svi smo različiti, posebni na svoj način, baš kao i zvijezde.

Na nebu uvijek vidim i mjesec. Pitala sam se što on predstavlja. Nažalost, nisam imala priliku pitati baku, ali možda mjesec simbolizira mir i sigurnost, nešto što nas povezuje.

Mjesečeva svjetlost podsjeća nas da iako smo svi različiti, svi dijelimo isto nebo, iste snove, istu svjetlost, zvijezde koje povezuje ljubav nas i naših bližnjih.

*Lara Coce, 8. razred
Mentor: Marija Aljinović
OŠ Bol, Split*

VELIKA TAJNA MALOG RUKSAKA

Lana je bila sasvim obična djevojčica šestoga razreda. Voljela je crtati, obožavala palačinke. I nikada nije radila probleme u školi. No, toga dana dogodilo se nešto što je njen život pretvorilo u pravu pustolovinu.

Sve je počelo sasvim obično. Nakon što je zvono označilo kraj posljednjeg sata, brzo je strpala stvari u ruksak i požurila kući. No, već nakon nekoliko koraka primijetila je nešto neobično. Ruksak joj je bio neobično težak, kao da unutra nosi ciglu. Zaustavila se ispod drveta i otvorila patent. Umjesto svojih knjiga, ugledala je staru, pomalo istrošenu bilježnicu s velikim natpisom "VAŽNO-NE OTVARATI!". Zbunjena i znatiželjna nije mogla odoljeti. Prsti su joj polako prešli preko korica, a zatim ih je lagano razmaknula. Unutra ju je dočekao nevjerojatan prizor, stranice su bile ispunjene crtežima superjunaka, detaljno osmišljenih scena borbi i fantastičnih svjetova. Na vrhu prve stranice stajao je naslov: "Superjunak Zmajo". Lana je listala dalje očarana talentom nepoznatog autora. Likovi su bili dinamični, priča uzbudljiva, a stil crtanja podsjećao ju je na prave stripove. Na dnu stranice ugledala je potpis, Ivan. Ivan iz njezina razreda bio je tih i povučen dječak, uvijek u zadnjoj klupi, pred njim bilježnica u koju je neprestano nešto crtao. Nitko nikada nije znao što. Sada je Lana imala odgovor, stvarao je vlastiti strip! Osjećaj oduševljenja se pomiješao s nelagodom. Znala je da Ivan vjerojatno ne bi htio da netko vidi njegov rad. Dok je razmišljala što učiniti, začula je korake iza sebe. Trenutak kasnije, začuo se tih, pomalo nesiguran glas. Ivan je stajao kraj nje pogledavajući prema svom ruksaku. Lani se lice zažarilo od nelagode. Brzo mu je pružila torbu

spremna ispričati se, ali Ivan nije izgledao ljut. Pogled mu je bio pun iščekivanja, kao da se boji što će čuti. S nekoliko brzih riječi, Lana je izrekla ono što je osjećala, njegov rad je bio nevjerojatan. Na njezino iznenađenje, Ivan je najprije izgledao zbunjeno, a zatim mu se na licu pojavio blagi osmijeh. Priznao je da sanja o tome da jednog dana objavi strip, ali nikad nije bio siguran hoće li se to ikome svidjeti. Lana je odmah znala što treba učiniti. Ponudila mu je pomoć, nije bila stručnjakinja za stripove, ali voljela je priče i mogla mu dati ideje. Prvi put otkako ga je poznavala, Ivan se iskreno nasmijao. Dogovorili su se da će razmijeniti crteže i možda zajedno osmisliti nešto novo.

Te večeri, dok je ležala u krevetu, Lana je razmišljala o tome kako jedan običan nesporazum može dovesti do nečeg neočekivanog. Možda slučajnosti nisu samo slučajnosti, možda nas vode do novih prijatelja i skrivenih talenata koje nikada ne bismo otkrili da nismo napravili krivi korak, uzeli tuđi ruksak.

*Lorena Gojkov, 6. razred
Mentor: Marija Aljinović
OŠ Bol, Split*

VILA I JA

Budi me glasan zvuk groma. Soba je osvijetljena kao dan. Pogledan na sat, tek je pet ujutro. Dižem se iz kreveta i u strahu pogledam kroz prozor. Ispred prozora stajala je malena vila.

Trljam oči i ne vjerujem sama sebi. Otvaram prozor i taman kad san je tila pitati zašto plače, ona me čarobnim štapićem smanji.

"Joj, zašto si to napravila", u strahu je upitam, al umjesto odgovora, ona me zgrabi za ruku i poleti. U tom trenutku mislila sam da će mi srce stati. Bile smo visoko iznad grada i tek tada vila je progovorila. "Došla sam po tebe, jer si nekad davno bila vila kao i ja. Kad si se rodila začarala te vještica i poslala ljudima. Dugo smo te tražili i sad kad smo te našli vodimo te kući."

Što smo se više dizale u zrak, to je više vila bilo oko nas, a kada smo prošle oblake, pojavio se najljepši grad. Sve je bilo prekrasno i čisto. Zelenilo i cvijeće bili su posvuda. Izgledalo je kao da sam u najljepšoj bajci. Svi su se radovali što me vide. Imala sam sve, ali nešto ipak nije bilo kako treba. U tom prekrasnom svijetu gdje su svi bili sretni, ja sam svakim danom bila sve tužnija. Bez obzira što sam bila sa svojom obitelji, nedostajala mi je moja prva obitelj. Vidjela je to i moja sestra vila, a zbog toga i ona tužna je bila.

"Nikolina, zakasnit ćeš u školu", odjednom čujem. Mislim se kakvu školu, to u vilinskom gradu ne postoji. Nastavljam spavati kao da ništa nisam čula, ali tada poljubac mamin osjetim na obrazu svom. Vrištim od sreće i grlim mamu jer ona je ta koja mi je nedostajala. Okrenem glavu, a na noćnom ormariću maleni čarobni štapić stoji.

*Nikolina Landeka, 8. razred
Mentor: Marija Aljinović
OŠ Bol, Split*

SREĆA

Ja sam Sreća Srećković. Ne mogu se opisati jer sam svakakva: šarena, malena, velika, možda patika ili nova pernica, rumena djevojčica pa čak i plišana životinja. Mogu biti kakva god hoćeš. Svaki dan sam drugačija i na drugom mjestu.

Danas sam u kući jedne obitelji. Moram ih usrećiti. To mi neće biti problem jer sam odlična u svom poslu. U kući žive Mirko, njegova mama Lidija i tata Šime. Bili su mrzovoljni taj dan ili su možda uvijek. Ne znam. Ali, znam da im treba moja sreća. Pokucala sam na vrata i pozvonila. Nitko nije otvarao. Pokucala sam opet i, ajme, na vratima se pojavio veliki čovjek. Baš je bio velik i mogu primijetiti jako ljut. "Šta hoćeš?!" upitao me ljutito. Predstavila sam se i objasnila mu svoj zadatak. Zalupio mi je vratima pred nosom. "Nepristojna li gospodina", rekla sam sebi u bradu. Puno negativne energije. Razmišljala sam što dalje i bila još upornija. Pokucala sam, ali ovaj put malo, malo jače. Sada nije otvorio onaj divovski Ljutko Ljutić, već dječak. Bio je malen. Možda sedam godina, ili manje. Bio je baš sladak. Nije bio ljut. On je valjda Mirko, a onaj Ljutko je tata Šime. "Dobar dan. Šta trebate?" za promjenu pitao me jako pristojno. Baš sam bila sretna. Ponovno sam ponovila tko sam i zašto sam tu, ali nije mi zalupio vratima. Dapače, pozvao me unutra. Rekao je da im ne treba pomoć, ali nisam mu ni riječi povjerovala. I tako smo malo pričali o školi, knjigama, leptirima i došli na njegovu obitelj. Priznao je da im treba pomoć jer su mu roditelji stalno ljuti u zadnje vrijeme. Vrata su se otvorila i ušla je mama Lidija. Wow! Izgledala je, bez uvrede, kao okićena božićna jelka, samo što jelka bor, a nije ni zima. Ona je

bila još ljuća nego barba Šime. Predstavila sam se i... znate dalje. Gledala me kao da sam pala s Marsa. Ne sviđa mi se taj pogled. Ovaj zadatak mi se činio težak kao kit na suhom. Nemoguć! Nasmijala sam vas. Ali, za nekoga usrećiti trebaš prijeći i najteže puteve pa makar pomaknuti onog nasukanog kita. Tako sam i ja odlučila usrećiti ovu obitelj pa šta bude bude. Mirko i ja smo smislili plan. Njegova obitelj i ja provest ćemo cijeli dan zajedno i raditi njihove najdraže stvari. Čini se kao super ideja. Joj, tako sam sretna i happy i gluklich i kontento, ma baš sve. Bilo ih je isprva teško nagovoriti, ali su ipak pristali. Mirko ih je tako lijepo zamolio da ni Ledena kraljica ne bi mogla odbiti. I tako smo nas četvero proveli jako lijep dan. Bili smo na sladoledu, u parku, pa na manikuri, zapravo teta Lidiya i ja dok su Mirko i barba Šime pili kavu.

Svi su bili tako sretni i veseli. Roditelji su se Mirku ispričali jer su bili ljuti. Trebao im je podsjetnik kako nam malo za sreću treba. I ja bila sretna, naravno. Moj zadatak bijaše gotov. I svi su živjeli sretno do kraja života.

*Ivna Zoko, 8. razred
Mentor: Marija Aljinović
OŠ Bol, Split*

NE TRIBA MUČAT

Iman van ja ime, pravo dalmatinsko. 22. četvrtoga je jedan puno dobri svetac, sveti Kajo. Fala materi i ćači šta se tako lipo zoven! Starinski, a opet moderno! Neka svetoga Kaje, nego mene van nešto muči. Pa se mislin i mislin šta ću i kako ću.

U zadnje vrime svi mi govoru, i u školi, i mater, i ćaća, a i mlaja sestra: "Kajo, moraš mučat! Ne mišaj se! Ne budi kuriožast! Ne moraš sve znat!" Šta in je više? Ne razumin! Znan ja da u školi triba mučat i pazit pa ja to i činin. Gledan sve naokolo i dobro pazin šta drugi činu dok učiteljica govori. A da vi šta vidite da nije dobro, bi li vi mučali? E, ne bi! E sad mater! Na nju san jidan ka pas zato šta mi ne stavi u boršu marendu koju ja oču, nego onu koju ona oće! A zna da to neću pojist! Ma rađe ću gladovat nego jist šta ne volin! Onda ja to njon rečen i ona se jidi. A bi li vi mučali? E, ne bi! I jidan san šta kuva sve zeleno, i blitvu, i špinjaču i kupus... Zato mi je draži ćaća jer pravi pizzu, i hamburger i čevape, i sve šta ja volin. A mlajoj sestri uvijek triban popuštati i mučat da ne počne plakat. Onda ja opet buden kriv za sve jer mučin. Bi li iko od vas tako muća!? E, ne bi!

Ako mi ne virujete, pitajte Cvitu, moju najbolju priju koju pazin ka cvit u pitaru. I Tomu, s kojim se uvijek igran u dvoru. Mi nikad ne mučimo, nego se samo smijemo. Ja san van sve ovo reka učiteljici jer triba reć istinu pa kome pravo, kome krivo. A ne triba mučat!

*Kajo Milišić, 2. razred
Mentor: Maja Mamut
OŠ don Loure Katića, Solin*

GLUMICA BEZ POKRIĆA

Ja van judi moji polazin kroz svakakve faze u životu. Bila je tu faza pjevača, nogometaša, odbojkaša, damica, seljaka i pajdaša. Onda san se spustila na Zemlju pa san tila bit modni dizajner, novinar, doktor i, najvažnije, tila san bit glumica.

Ali slušaj ti dame. Nisan tila bit ko ovi naši balkanski amateri. Tila san bit ono baš prava glumica. Zamišljala san se ka glumicu za Oskara koja bi šetala crvenin tapeton i odmiravala Angelinu Jolie pogledon da joj odma dođe da ode u penziju.

Sitila san se da ne bi bilo loše pogledat koji film u kojem glume, kako kažu, "najbolji" glumci. Tako van ja upalin jednu američku seriju i u mislima odlepršan tamo. To van je bila moja prva "gaža". Prva scena: ona cmizdri. Pitaju me šta bi napravila, a ja, onako po naški, lupnen je po leđima, ko mater staru televiziju, i kažen: "Diž se ćerce, triba iskoristit dan, a ne tu cmizdrit."

Nisan ni stigla pitat kako je bilo, a već san bila izbačena. Mislin da su to napravili kako se drugi ne bi osjećali baš tako loši u glumi.

Nisan odustala. Odlučila san se malo uputit do Španjolske. Na putu do seta samo san čula: "Buenas tardes!", "Como estas?". Na sve san samo kimala glavon. Dok san došla do seta, već san bila puna tortilja. Odma smo krenili u radnu akciju. Sve je bilo super. Glumci se tamo malo svađali, pa se mirili i tako u krug. Doša je trenutak kad san ja tribala predvodit plesnu točku uz pismu *Mamma mia*. Problem je nastajer oni baš i nisu precizirali na koju Mammu miu misle. Tako san ja umisto: "Mamma mia, here I go again; My, my, How can I resist you?" krenila pivat: "Mama mia sve sad iman šta san tija (pam, pam, pam), život prija - sunce,

more, led, sangria...".

Priznaje da me taj put nisu čak ni oni izbacili nego san ja sama izašla. Pa dobro, šta sad, svima se desi. Svi smo mi judi od krvi i mesa.

E, onda je, da prostitute, guzica još tila vidit puta pa san se prišaltala na Tursku. Te van serije moje baba i sestra obožavaju. Toliko ih gledaju da su počele tračat po rodbine na obiteljskim okupljanjima na turskom. Mislila san, ako zna sestra turski, valjda znan i ja, svi smo iste krvi. A kako kažu: treća sreća.

Kad san došla na red, samo san počela parlat turski. Svakomu san dolazila: "Ala Anne, alaa", "mashala baba, mashala." Iskreno, nisan imala pojma šta govorin. Al', kad su krenile probe, sitila san se par uzrečica u ama baš svakoj turskoj seriji. Tako ja u najmirnijem trenutku, kad su svi bili sritni, opalin jednon: "Sana ne, piskilin!"

A šta mislite, jesan li uspila? Ajme meni, pa ni vi ne znate šta to znači! Ja san van tek kasnije saznala da to znači "Šta tebe briga, idiote?!" Je, je, baš mi je bilo lipo kad san to svatila.

Brzinon sam zaklopila laptop, da ne odlutan u još veće, ne daj Bože, stvarne probleme, i odlučila da je, možda, ipak boje bit nogometaš i pajdaš nego izbačen sa sva tri seta.

*Marija Mandušić, 7. razred
Mentor: Vanja Sokol
OŠ dr. fra Karlo Balić, Šestanovac*

DIDOVO RIBARENJE KA DITE

Pripovida meni dida štoriju iz ditinstva: Naš prvi susid bi je Đenko Buktenica, poznati slikar naivac. Mene je među svon dicon voli, a ni me zva po imenu već gospodine. Meni je ka ditetu u početku to bilo čudno. Jednega dana dojde on u naš dvor i pita: "Gospodine, očeš poč s nan na ribe?" Normalno ka dite tribalo je pitat doma familiju jerbo je tribalo ostat cilu noć. Tako mi popodne krenemo put Tatinje, a s nan susid Bepo, koji je sa svojon kenjicon prinija ča je tribalo. U Tatinji smo pripremili gajetu imena Argentina, ukrcai mriže i stavili arte. Dobi san zadatak da na žalu sakupin krtol oblutak. Prova san pitat ča će nan to, ali k'o san ja da odma buden kuriožast. Tako smo sa svin tin isplovili veslajuć na puntu zvanu Tovalja Škina i počeli bacat mriže taman prin mraka. Poslin smo se povukli malo niže, vezali za kraj gajetu, seli i malo prizalogajili. Iza toga legli smo pod škaf gajete, ja u sredinu između Đenka i Bepa. Njiove noge su virile vanka škafa, a Đenko je prigovara ča Bepo puši. Ja, ka dite zaspas san ka top. U jednon trenu probudi me vika: "EVO GA! EVO GA! BRZO! BACAJ STINE! BACAJ STINE!" Skočin ja, ne znan di san, kud san. Kad tamo, ča je bilo - posjeti nas je dupin. Taj juti neprijatej ribara, a tako plemenito biće. Još ne znan ča je u mrižan. Poslin par uri, gremo dignut mriže, kad ono više rup nego cile mriže. Đenko dižuć mrižu dok je Bepo na veslima viče: "Banditu! Banditu! Lipo si nas uredi! Lipo si se napasa! A narogo!" Ostali smo noć u gajeti kako bi prid zoru opet bacili mrižu, nebili bar nešto uvatili za odnit doma. Tako je i bilo, uvatili smo za obid, došli do u valu, razastrli mrižu i išli doma, dok je našeme Đenku ostalo posla krpit mriže.

*Petar Buktenica, 4. razred
Mentor: Vedrana Zaninović
OŠ Grohote, Grohote*

POSTOJI JEDNA PRIČA O JAPJENICAN NA ŠOLTI

Evo kako ide:

Japjenica je ako niste znali jedna građevina koju su judi gradili dvoredno u krugu, al da su unutarnji i vanjski zidovi građeni kamenom. Ostavila bi se mala vrata di bi se palila šuma. To je bi jedan težak posal, ne toliko u gradnji al je bi posebno težak po tome šta su muški po misec dan i više morali držat japjenicu upaljenu da gori oganj. Znak da je proces završi bi bila japjenica kojoj bi se uruši kameni krov. Japno se nakon izgaranja moralo donekle oladit, a kad se oladilo to su na glavi nosile žene do posebnog broda koji bi to japno odve na kopno. Iznimka je bila jedino u tome šta su to i muški nosili na glavi, al samo ako tovar il konj ni moga doć na misto di bi se to japno iskrcalo u brod. To je bi jedan dugotrajan i mukotrpan posal, posebno zato jer se to radilo liti kad su bile velike vrućine. Kad su se vraćali doma svi su bili bili od tog japna, a na rukan opečeni.

To je ukratko to o našin japjenican.

*Petar Buktenica, 4. razred
Mentor: Vedrana Zaninović
OŠ Grohote, Grohote*

JA I MOJ DIDA NENO

Ja i moj dida gremo skupa u butigu. On kupi sebi španjulete, a meni čokolatu.

Kad se tornamo doma, pokaramo se pe-šes puta i pomirimo se za pe-šes minuti.

*Ema Burica, 3. razred
Mentor: Rafaela Bilankov
OŠ Grohote, Grohote otok Šolta*

BABA I DIDA

Moja baba voli mest i kad nima lišća. Dida po cili dan grinta i čini jon dišpete. Ni in nikad dosadno.

Volin kad mi baba za obid učini toč i domaće njoke.

Obid je uvek u po bota. Poslin obida uvek jema sakrivenoga malo slakoga.

I to baba da samo meni i bratu. I nikome više.

*Ema Burica, 3. razred
Mentor: Rafaela Bilankov
OŠ Grohote, Grohote otok Šolta*

GITA I FRAN

Gita je moja sestra, a Fran je moj brat. Fran je stariji od Gite jedan minut. Sad jemadu osan miseci. Puno su mali i malo pizaju.

Gita jema 2 zuba, a Fran samo jedan. Jemaju čučine, pelene, robicu, bičvice i papučice. Njihov obid je mišanca od verdure. Za slako se mater izdoji pa stavi mliko u bočicu.

Gita je uvijek vesela, a Fran digod. Volu se igrat, gledat crtiće i puno volu spavat.

I to su van moji Fran i Gita!

Tin Ivčević, 3. razred

Mentor: Rafaela Bilankov

OŠ Grohote, Grohote otok Šolta

LOVAC BUBI

Prin dvi šetimane moja baba i pas Bubi išli su brat sparoge.

Baba je tražila sparoge, a Bubi je trka po šumi.

Ubrala je baba lipi mac sparog za obid. I taman da će zvat pasa da gredu doma, a pas stoji iza nje sa fažanon u rilu.

Pripala se baba da Bubi ne izi fažanu, ali ni. Lipo jon je baci na zemju i trk doma.

Tako se baba vratila punih ruk. Donila je doma sparoge i lipi komad fažane.

Toni Lisičić, 3. razred

Mentor: Rafaela Bilankov

OŠ Grohote, Grohote otok Šolta

MORSKI OBID

Moj van čača ne nosi šugaman na more. Njemu ni do točanja ako prin ni večeru uvati.

Misli samo kako će izvuć ribu ča veću pa da je mater za večeru uvali u teču.

I dok on tako mota i privrće šcape po mulu, ja bi sad odma slisti jednu debelu hobu.

*Niko Pandža, 3. razred
Mentor: Rafaela Bilankov
OŠ Grohote, Grohote otok Šolta*

BABIN ROĐENDAN

Jučer je mojon babi bi rođendan.

Učinili smo pravu feštu. Pušćali smo najdražu babinu mužiku i igrali na karte.

Večer prin rođendana napuhali smo balune i učinili tortu.

Baba se puno veselila puhat u svičice, a braća i ja smo jon pomagali.

Smočila san prst u šlag i babu išporkala. Kad smo izili tortu svi smo se uvalili na kauč i gledali televiziju.

U jednome momentu čuli smo čudan zvuk i svatili da je babu uvalila fjaka i da hrče.

Braća, mama i ja smo se slako nasmijali.

*Sara Prvinić, 3. razred
Mentor: Rafaela Bilankov
OŠ Grohote, Grohote otok Šolta*

PINO

Puna mi je berita već ove skule. Umoran san, naježen, namušen i izluđen. Znon da ne smin bit takov, ali ča ću kad me svi jididu. Parvo moji doma pa meštrovica u skuli pa moji prijateji. Ništa ni dobro ča god napravin!

Znote jo von se volin puno tarokat. Činit žmorfije od sebe, kantat, čakulat, činit merokole. A meni se sve pari da se svit danas ne zno tarokat. Svi se odma isdidu, obisidu nose, okrenedu škina i podvijedu rep i utec.

Ako čo napravin u skuli koju batudu odma mi se akužaju meštrovici i dočeka me na vrotima ričima: "Bartule, ovo ti je bio prvi i zadnji put", a bome zno ona dobro da ni ni parvi ni zodnji.

Još to u skulu nikako paso, ali ako doma učinin koju batudu sestri oboj meni. Mater se odma izobliči, oči joj iskočidu, pogledo oca koji poskoči sa katride i veselo zamohne parston: "Put kamare."

I tote finije moja batuda. Put kamare. Stoj kuco i muč.

Ma kako se to dogodilo da se već niko ne zno tarokat. Jo to ne kapin. Kad son bi moli, moj čača mi je uvik provjo gončice o barba Pinotu. Uživo son u tin njegovin pričima i zamišjo barba Pinota kako se gega po rivi, kako u jednu ruku darži ščop, a sa drugon se javije svitu.

Nema ko u Jesi ne poznaje barenka jednu batudu sa barba Pinoton. Jer bi je čovik pun štrofih, uvik spreman za napraviti koju žmorfiju, natarokat se sa kin goda ili komegoda čogoda slagat, somo onako za se dobro nasmiijat.

Bi je krupan, veli čovik, ni bi ovako basetan ka i jo. Ali iman jo još vrimenta za narest, baš ću i jo bit kako barba Pino. Nojveće na svitu

barba Pino je marzi tikvice. Kad bi mu hi niko spomeni poludi bi dekapoto.

Svit se na njega ne bi nikad isidi, namusi ili napuzdri. Uživo je drugima nadivat prodivke.

A sada ako kome smisliš nadimak, oboj meni odma je ocu na vrota Socijalna služba.

Ma ni se on somo sa drugima taroko, voli je i kad bi se drugi tarokali sa njin, ali onda bi in žvelto tornio iston miron. Tako su ga jedon put dok je šeto po rivi niki mladići odlučili čapat u đir. Kako je bilo vrime rata, rekli su mu da su baš sada čuli na televiziji da su naši čapali podmornicu na Plitvice. I još su mu rekli da kako on to ni ču, a da svi govoridu oba temu.

Pino je zasto somo na sekund, malo se zagego sa onin svojim ščopen i cili pametan im odogovori: "A recte vi meni, je znote na koju su je ješku čapali?"

Mladići su se skupili i utekli ča. Nisu se isidili, ali su dobili ono ča su iskali.

I jo kad naresten veli želin bit ko barba Pino, ali obećajte mi da se nećete jidit, nego ćete somo smih širit!!

*Bartul Huljić, 4. razred
Mentor: Ivana Belić Mustapić
OŠ Jelsa, Jelsa*

ŠTORIJE PO DIDU

Za vrući litnji popodneva, kad nas sve lako ulovi fjaka, u želji da prikratin vrimo do oni materini "*ne prije pet na plažu*", često se znan nadovezat svoga dide i ne dat mu mira: "Ajde dida, pričaj ti meni lipo koju od onih svojih štorija..."

A didu ne bude ništa tramak učinit za svoju unuku pa krene pripovidat: "U mojoj mladosti, dok san još živija u Pločan, okupilo se nas par momaka koje je poveza dobar sluh u band imena Mali cvijet..."

I tako se moj dida naša u ulozi bubnjara. Kad ga samo zamislin s dugon koson kako udara po bubnjevini!

Govori mi on kako su digli kredit u Sarajevske banke u Pločan, kupili tako sve instrumente i svirali liti od Makarske do Mostara, uglavnon po hoteliman. Neki događaji iz tog vrimenta usikli mu se dublje u pamet pa se pari da su skroz friški, ka da ih sad proživljava... Sića se tako dida kako su mu pukle prve palice za bubnjeve, a on lipo sija na feratu i otiša po nove u Austriju. "Eeee, curo draga, nije onda bilo interneta ka danas pa da si moga naručit šta ti triba, druga su to vrimenta bila... A ja san radija u Luci Ploče pa san ima dva puta godišnje pravo na besplatan vlak."

Spominje se dida i da mu je mater znala na to sve brontulat i grintat, ali kad bi doma donija pinez od svirke, zacaklile bi joj se oči i brzo bi se umirila. A i mlađi brat ga je zna žicat šolde...

S nostalgijon priča o tome kako su to bili lipi dani i kako su oni ka band bili traženi.

Ćutin ja da bi bili i traženiji da se nisu zvali - "Mali cvijet"!!!

Durala je ta didova avantura sve do '75. kad je partija na brod. Posta tako moj dida brodski meštar, šjor Boro i usidrija se on u brodsku makinju. Usiklo mi se u glavu puno njegovi štorija iz tog vrimenta, mogla bi ih u jedan libar složiti, bija je moj dida pravi morski vuk koji je oplovija sve osim Australije, Kine i Japana...

Kad bi bili vezani, dida bi posta poznati ribolovac... a ja se uvijek ka

brod privežen cimon i ulovin na ješku njegovi besida...

"Najveće nevrime doživija san na Malti, kad mi je bilo 15 metri vala. To ti je jedna kuća trokatnica! Gledali smo očemo li živu glavu izvuć. Kapetan nam je svima naredija da obučemo termo odijela za more i da svi atento čekamo na određenon mistu jer ćemo se pokušat okrenit oko platforme. Nije da se hvalin, ali baš je MENE kapetan zva i reka mi da pratin treći val, trećak - najveći val s kreston... Kad san napokon najavlja kapetanu trećaka, sa sva četiri motora i punin gason, brod se uspentra na vr' vala, gori na kresto pa smo se s tuta forca snagon okrenili, spasili se i zaplovili put Libije, a valovi su nan sad tukli u krmu. Ta trauma trajala je cilu noć. Kapetanova nagrada bila je ta da me tri dana posli niko nije smija dirat."

Tako je skončala ta štorija, a didu uopće ne virujen kad mi kaže da su svi mladi oficiri plakali, a da on nije bija u straju, da mu je sve bilo poznato i da je bija spreman, šta je tu je. Mo'š mislit!

Malo mu je slađa ona štorija o borbi s tunon od priko 300 kila. Bija je u stroju kad je čuja da se nešto zakačilo za konop i sajlu. Nji petorica su je vukli vanka, ali piz je bija pretežak i dug priko tri metra, zvali su dizalicu da im da sajlu, zategnili joj 2-3 gambeta priko repa i onda je bila njihova. Dizalica ju je digla na platformu, odma su ložili vatru i pekli, bilo in je od nje i par dana sponse.

Nije njega lako fermat kad krene pripovidat o životu na moru...

Ipak, ka najuzbudljiviji događaj iz svog pomorskog života dida izdvaja onaj kad su mu javili da mu se Ante rodija, čaća moj. Bija je tada u Grčkoj, u Pireju. S još dvojicon u taksiju uputija se u Atenu tražeć janjca za ispeć. Prošli oni pola Atene i napokon našli mesara koji je ispeka dva janjca i donija sve na brod. E to je, kaže, bila fešta za pamćenje!

Slušan ja didove beside, promatran ga s divljenjen i mislin o tome koliko je toga lipoga doživija. Pari mi se da ja svojin unucin neću bit 'vako zanimljiva ka šta je on meni... I tako u čakuli s didon prošlo meni pet uri i sad mi se više i ne da na plažu. Vridilo je čut njegove štorije, a vridilo bi i sve sad na kraju lipo začinit briškulon il' trešeton.

"Mišaj karte, dida!"

*Magdalena Pavković, 5. razred
Mentora: Ljubica Bogdanović
OŠ Josip Pupačić, Omiš*

MOJ DIDA I HOBOTNICA

Bili na moru mater, dida i ja.

Mater kaže: "Judi, vidila san hobotnicu!"

Dida i ja kažemo: "Ahaa..."

Uđe dida u more i: "Ooo!"

Pitan ga: "Šta je dida?"

On kaže: "Ništa", i onda opet: "Ooo!"

Pitan ga opet u čudu: "Šta je bilo?"

Kad ono, dida diga nogu, a na nozi hobotnica!

Kaže dida: "E ne's ti mene zezat!" ...i baci hobotnicu u sić!

Antonia Lukić, 2. razred

Mentor: Antonia Tonković Barišković

OŠ Manuš, Split

KAKO JE MOJ ĆAĆA NAUČIA PLIVAT

Moj ćaća nije Dalmatinac, al to u ovoj priči ni ni važno. Važno je da je on najboji ćaća na svitu. Uvik je volia more. Naučia je plivat sa samo četiri godine. Nije da je tia...

Stariji brat ga je baci s kaića u more. Od straja je počea lamatat rukama i nogama. Uronia, izronia. Uronia, izronia. Grgaca. Vata je zrak ka riba na suvo. A onda je u jedan put propliva.

Danas je moj ćaća pravi morski vuk.

Marta Mršić, 2. razred

Mentor: Antonia Tonković Barišković

OŠ Manuš, Split

MUKE PO DUŠANU

Borba Dušan, od našega pranonota Jurota koji je doško priko sto, e po njegov brat, je valo da porti pud Jamerike.

Bidan, bi je ko ol brda odvoljen i uvi mu je bilo malo na pijatu i u ramini kal je hodi pul gore, siromašica nin mater, ni mogla namaknut koko se njemu tilo za no velo tulo.

Tako je, kal se ukozala prilika, jer je borba Mote poslo depešu da će dignut jednega iz fameje, kocka pala no nje, da gre sposit fameju, da on gre u Jameriku.

Prišvajdi se siromah Dušan, je umri ol stroha, ko nikad iz svojih Prožnic daje ni bi, ali se prigori jer je računo da će se u ton nesritnon Jamerici bare najist.

I došo je don kad je valo portit. To je jutro bidna nona Mare parićala komoštre, navisila kotlenku ča je je opožito zajola u šer kurota, a u nju namočeni fažol "kok", donaprfin i dvi slone nogice ol ne store bahe ča su visile jur godišć u konobi iza vinotoke, a bile su za reć pravo tvrdije ol oponka, dodola i prežu orza ča non je zajola šera Kekina jer se ozirola da će Jamerika i na nju pogledot. Oti je obrok nona Mare čuvala za "ne doj Bože". Zburtila je siromašica u bronzin sve ča je jemala ol potribe, nalila depju uja i skuhola obrok "ti me kapiši". Vonjo je dvor i susistvo, i malo je reć cilo Prožnica. Kal je došlo vrime ol obroka, Dušan nalardi na pijat i dojo se spize, vas se obuli, a sestra i braća su u njega gledali "ka u moći". Em ča je on njihov spasitej, em ča ćedu se i oni natuč iza njega, škrtajuć ča je ostalo kolo kosti i u bronzinu.

I tako, ča da van rečen, Dušan je puco i ji, ni se nikad u životu tako zatišvo.

Priskočit ću suze i sve ča je uz to hodilo u von štoriji.

Šempre, borba Dušan je krenu i dospi na erodrom, po se ukrco u eroplan. Se je, smisti se, a kuntenat ko kraj jer je sit. Fažol ga je toliko obatrnu i unino da ni penso ni na Jameriku ni na eroplan. I

sve je bilo dobro do nike dobi, a onda štumak poče vrtejat. Ajme braćo, take nevoje, da mu se bilo da prostite isprdit, činilo mu se da će puknut i zasmrdit sve kolo sebe, a ča će bidan, di će izmeju svita.

Pripomišćo se bidan, stisko ča može i ne može, uzdiše, pini, hmuto s live na desnu, a ča da van rečen. Nojvoli bi bi da ga ni, ajme da mu je bilo okečit.

A vo fino gospoja kri njega vidi da ništo ni kako tuko, pogledo no nje, sve računo da je, Bože mi prosti ili išenpjon ili dobro manit koju gimnastiku čini tote u bokun mista.

To van je judi moji duralo, provjo je on posli bidan, mijor godišć. Naburti je no se jaketu i boršu i svu svoju nevoju za slučaj dežgracije.

I tako je on muku muči, Isukrstova kalvarija je bila ništa.

U momentu kal je eroplan inceso na erodrom on je bi prvi na vrotima. Trko je niza ne skale žvelto ko da ga vrazi gonu jer je računo da će esplondirat!

A onda još većo nevoja, svita ko da je nojžešćo fijera. Trče on siromah, a jemo je obilat krok, ni som ne zno di, trče gore nego kal mu je tovor uteko u šćetu u susida ča nin je bi digo pozdrav, somo da dojde kakogod di svita ni.

I onda, fola velen Bogu, dospa na niku tratinu, a tote ninder nikoga.

Odalomi on ča je mogo i ne mogo, zasmrdi i Boga i Bogorodicu, izduši se za sve no ča je trpi ko Isukrst, i duralo je to majko, i onda je, duh došo u nje.

Odaho, vas kuntenat, vrotila mu se boja u obraze, voda jednon ričju ozdravi, zafali je Bogu i Gospi bloženon. A onda, dolo mu se pogledot, iza njega niki čovik vas ceran, ma vas, od glove do pete i očiju, ko da je upo u grbun, nikad takega stvora ni vidi u svojen životu.

A Gospe moja, umri od sramote videć tega crnega čovika po zavapi u skuži:

"Uf, kume, skužoj, ali san te osmudi!"

*Loreta Jerčić, 6. razred
Mentor: Maja Čapin
OŠ Pučišća, Pučišća*

OBOJ, ONTE MOJ!

U no vrime pokojne Jugoslavije, u Prožnica je bila butiga ili ti ga, po ondašnju, zadruga. U njon je glova bi i obo njon računa vodi naš dobri, Bog mu do roj, barba Onte.

Barba Onte je bi moli čovik, po su mu špali tega nadili ime Brdo. Bi je vedrega duha, sa svakin se ti, a dicu je navlaš voli.

Jedno jutro u zadrugu došla teta Mora i odma će mu s vrot, bez pozdrava: "A, Onte, je jemoš biža?"

Obrne se barba Onte prima skancijima i gleda, gleda... ali ne more nikako noć biž. Kad mu je dodijolo išcat, reče non: "Mora, nestalo je. Naručit ću, po će bit u prvi don."

"Ma je moguće", jidno će teta Mora, "a već san izvadila meso da ću skuhot s bižon!"

"Ča ću sada?" nastavila je mrnjat.

Propela se teta Mora na prste, priko bonka i priko barba Brdota, fišo gleda u skancije, pok i ona išće, išće...

Za reć pravo, ni on ni ona nisu bili baš u godišćima za ubost konce u joglu, debele su lente nosili.

U jednen momentu žbrecne mu teta Mora: "A, Onte, baš si ćorov! Eto ti vož biža, iza tebe!"

Barba Onte se propja oprenu. Okrenu se, ćapo vož u ruke, ukozo non ga i za ne dat gušta zamrnjo: "U, šempijo! A ne vidiš ča vod piše? Je piše biž?"

"Ča nego piše?" rekla je teta Mora jidno.

"A Gospodina mi, ne piše biž! Jer da piše, jo bi ga bi vidi! Gledoj ča piše: graaa-šak! Eto, grašak!"

"Grašak?! Oboj, Onte moj!"

*Mia Kusanović, 3. razred
Mentor: Željka Martinić
OŠ Pučišća, Pučišća*

ČA BI BILO DA SAN JA MATER

Da san ja mater, ja bi uvijek znala ča mi je činit! Ka prvo, bila bi lipa i puno pametna. Ka drugo, imala bi najpametnije i najlipje dite na svitu, prežencu od muža i velikoga pasa. Ka treće, to moje pripametno dite u skulu jemalo bi petice od vrja do dna i to u sve predmete. U slobodno vrime ne bi išlo na odbojku oli balun ka i svi drugi, nego na balote i na zimske satove picigina. Neka se čeliči! To je dobro i za dušu i za tilo!

A dok se moje dite čeliči, ja lipo treniran svoje možđane, čitan libre. Evo, već se vidin. Lipo san se sklupčala na mome kauču, čikara s teplin kakaon je kraj mene, u ruci "Sedam navika uspješnih ljudi" i guštan li ga, guštan.

Jedini problemi koje iman su mi moje iskrivljeno zrcalo i moja glupa vaga. Svaki put kad se pogledan, zrcalo mi proširi bokove, a čin stanen na vagu, ona kazaljka ča pokazuje kile, odma skoči priko 80. Ma ne obadajen ja njih puno, ništa im ne virujen!

Još je jedan problem, moj muž. Je on meni lip i šesan i to puno, ma je, brate mili, pegulan. Uvik mi napravi neku štetu: oli mi razbije vazu, oli mi vinon šporka zid, oli mi mača otoman i to tako da ga ni bruškinon ne moš oprat... ma isto ga puno volin.

Onda oto moje dite... trči po cilome stanu, skače, pada, razbije okolo...a ja po cile dane stojin za njin pa neman vrimenta za sebe. Ne stignen njanci noge obrijat! Samo kužinajen, fregan, lickan sve po kući... Ne mogu više!

Zato sam našla jednoga šesnoga mladića da mi čuva oto moje zvrkasto dite pa da ja iman više vrimenta za sebe. Mome mužu to se

uopće ne sviđa jer me oti mladić sve ka gleda, miri od glave do pete. A našla san, bome, i čistačicu, neka ona čisti, a ne ja. Ma se sad meni ne sviđa ta čistačica jerbo ona ništo puno gleda moga muža, sve od gori, od ono malo kose na tintari pa do doli, do one njegove lopate od noge.

Zaraj svega toga, ja ću svoje dite odma počet učit da je šarm i pamet uvik na prvome mistu, a za jubav ćemo lako, jubav će doć sama.

Ma nema jubavi do pasje. Zato, jeman ja i pasa, moga Rokija. On mi je, mogu van reć, najboji prijatej. Nije đeložast, ne smeta mu da me koji momak dikod lipo pogleda, daje mi puno jubavi... i sve je to puno lipo. Ma ne guštan baš kupit za njin kad se vanka išporka, a bome i to ča se išporka, smrdi na kilometre.

A mogu van reć da mu je i spiza puno skupa. Ma ko bi napripravlja toliko pinez? Za te novce ja sebi mogu kupit cilu novu šminku: highlighter, eyeliner, sjajilo...

Aaaaajme meni, majko moja mila... vidiš ti koji su to problemi! Ma znate ča, sve mi se pari da mi je najpametnije vratit se u ulogu bezbrižne tinejdžerice.

*Cvita Anandi Ilinčić, 5. razred
Mentor: Maja Čop
OŠ Pujanki, Split*

DOGAĐAJ U MALON MISTU

Uuuu, ča je danas vruće! A ko ovo dolazi? Ni mi poznata! Ooo, dušo moja, ideš na kupanje? Ma nisan te pripoznala. Stavite šojir da vas sunce ne vidi kot ni mi stari.

Ma vidi ti ovo! Anke da me abadaje. Pari mi se da je ovo mala od Mare. Ma sinjala san je jučer na plaži, i ni se kupala. Ma, i šotana joj je bila dosta široka, biće da je burin ladi.

Gospe moja, ča je ovo došlo! Ma, iden ja kupit spizu. Nisan ja hudolina i bedasta da bacilan o drugima.

Ajme, ča se desilo? Evo hitna u Marinu dvoru! Biće onu linčinu afanalo. Cili dan počiva na plaži. Pari oči na lipe šinjorine.

Kuvan ja obid, ala niman mira. Moran malo abadat po kali. Ni meni do špancira, već me muči ča se dešava u Mare. Ala, sve zatvoreno!

Žalosna se vratin kući i završavan obid. Malo san se i odmorila. Ka čujen iz dvora zove me mali Šime. Otvorila san škure i vidila maloga kako skače i viče "Čoko, čoko!" Ne skači i ne viči polomit češ mi se još!

U susidstvo nan doša mali čokoladni. Ma vidi ti malog mulca ča govori bedastoće. Vidin ja da je svima sunce udrilo u glavu.

Napravila ja đir po kali. Čujen ja, moja Mare dobila čokoladnog vnuka. Ajme meni, ča je snađe! Jadna moja Mare!

Stala ja i zafalin mojoj Gospi ča mi nije podarila dice. Cili život san ju molila, a sad vidin da mene moja Gospe puno voli.

*Nora Meštrović, 7. razred
Mentor: Maja Čop
OŠ Pujanki, Split*

DANICA BALIJOTOVICA

Lipi moji, evo da van se omar na početku pristavin. Ja san van Danica Gospodnetić Balijotovica.

Sigurna san da niko od vas neće znat ča to oće reć Balijotovica. Ni van to pravo prezime, nego je to nadimak iz moga mista. Pape moga zakonitoga ima je nadimak Balijotov. To van znači da je puno balija, pripovida, a nije puno pametnega reka. Pa je tako i mene snaša taj nadimak, ali u ženskomu rodu - Balijotovica.

Nismo van mi jedina fameja koja ima nadimak. Jednu zovemo Mršotovi jer je njima debjina u racu, drugu Šufišтики jerbo je Kate Šufištika šporkujaaaa da je svit ni vidi... a jemate i Pačifikove... jer kad šjor Bepa i njegovu Mandicu čapa trenta una, onda letidu pjati po kali. Moran van priznat da mi je dražje prezime Gospodnetić nego nadimak. Sama se sebi činin ka nika fina gospoja.

Bog dragi zna da nisan volila svoga svekra. Boooj meni, ča je taj bija škrtun! Nedijom kad bi se kupila limozina u crikvu, on bi ubacija papirnate pineze jer ne bi ima munita pa bi onda iz kofe sebi vratija ostatak. Koji je to bija patakunjer! Al neka njemu ide na dušu! A moj zakoniti, moj Miki, on je bija dobar ka kruv. Subotom, kad bi iša na ribe, sve ča bi ulovi, podilija bi susidima ča nisu jemali puno. Ma nismo ni mi jemali puno, al moj Miki bi njima odnija pa nama ča ostane.

Ima je dobro srce, bidan moj Miki! Kako mi je samo partija! Nije se volija kupat u more, a ti dan bila je pasja omara. Bija bi umra od vručine da ga nisan poslala da se baci u more.. Bija se spotija i cila kuća je grubo vonjala od njegovega znoja. U zadnju je partija od zimice, a ne od vručine. Strefija ga je kulap kad je ulazija u more.

Bog mu da pokoj!

Sad suboton iden na peškariju sa mojon Maron. Nima više ribe moga Miketa! I ona vrata od dvora mi škripjedu... da je moj Miki živ, omar bi mi ih popravija. Sad moran zvat meštra Pjerota. Ma ni mi to baš drago jer ni meštar Pjero na dobrome glasu u mistu. Ima ćer lajonu. Cilo je misto pribacila priko svojih just. Samo joj je važno da se maškaraje sa onin blištavilom po licu i noktiman. A oni sin mu - linčina! Po cile dane ništa ne čini. Sidi isprid televizije i samo pribire po nikin botuniman. Nije ni Pjeru lako!

A nije ni meni! Niman dice! Ostala san bidna sama. Da mi nije moje Mare, jušto bi rebambila...

Ajme svitu moj, ča san se uzbalila, a nisam baš puno pametnega rekla.. Brž mi i stoji taj nadimak Balijotovica...

Gren van sad ča jerbo ću zakasnit na vapor. Eto van, lipi moj svitu! Stojte mi dobro! Pozdrave vam šalje vaša Danica Balijotovica!

*Marta Vujević, 7. razred
Mentor: Maja Čop
OŠ Pujanki, Split*

EURO

Sićate li se ono ka smo kune zaminili za eure jer da pošto smo mi sad u Evropi?

E... ja san to dobro zapamtija... evo i kako:

Sve je to počelo od moje none. Došla je jedan utorak popodne u nas. Sva sritna i nasmijana ka curica. Otvorila je onu svoju ogromnu crnu boršu i iz nje izvadila mali plavi digitron.

Rekla je - neće mene više nikor u butigi privariti - ja sad sama mogu izračunati eure u kune. I u drugi smjer. Ovo san dobila u banku PBZ.

Onda je nona ukucavala: jogurt 0,29 eura, wc papir 2,37 eura, parizer 1,56 eura... Isto na kraju ka je sve skontala zaronjala je: ajme, baš je ovo sve skupo za moju malu penziju...

Ja san sve to u boravku sluša onako - na po uva- i rješava listić iz prirode-prirodno zemljopisna obilježja brežuljkastih krajeva Republike Hrvatske... dosadno!!!

Srićon, tata je provirija iz kužine i pita nonu da oće li ostat na večeru.

E, onda je ka i uvijek falilo kruva a za to san zadužen - ja!

Tata mi je da 2 eura i poslao me u butigu.

Jedva san čeka izletiti. Žurija san u Tomija.

Iz žepa mi ona kovanica ispadne na tle i otkotrlja se niz ulicu.

I dok se tako vrtila ka zvrk ja san prvi put primjetija da je moja učiteljica u pravu - na kovanici ona nacrtana hrvatska sličila je na tlicu raširenih krila.

Pripa san se da mi ta tica ne upadne u šahtu pa san brzo potrka za njon.

Donija san kriv i dvi kajzerice.

Sili smo večerat. Činili smo sendviče, a ostalo je i manistre u suvo od obida.

Kako san ugriza u kajzericu - oćutin- ispa mi je oni zub šta mi se klima još od prošle šetimane.

Prisili su mi sendviči!!!

Diga san se od stola i u banju oprezno zamota zub u kartu. Ugura san ga u postelju ispod moga kušina. Neka tamo čeka zubić-vilu.

Cilu san večer svima pokaziva rupu di mi je bija zub. Bolje da me žale, tako neće ni primjetit da nisan dovršija oni listić iz prirode.

Zapravo, bija je još jedan iz matematike - opseg trokuta - to znan, to san riješija učas. I poša san leć.

A ujutro... Ajme koja praznina... Koje razočaranje....!!!

Pipan ispod kušina, po postelji... - nigdi ništa, ni kune... Ni eura... Ništa!!!

I zna san - točno san zna!

Zubić-vila nije u PBZ dobila oni mali plavi digitron...

I nek mi samo još neko reče da su euri dobri...!!!

*Luka Jelačić, 4. razred
Mentor: Linda Koncani
OŠ Split 3, Split*

NA VIKENDICI

Ma znan ja da se ne reče da iden - na vikendicu. Al ako i mama i tata i nona i dida idu na vikendicu ne moremo mi dica, brat i ja, poč u vikendicu...

Bilo kako bilo, čin svrši skula u mojoj familji počinju pripreme za litovanje. Svi po stanu zuje i ništo išću, a ne zna se ko šta čini od priše.

Mama obilazi butige i kupuje kupaće, tata kuka kako mora registrirat pežoa, a da mu neće proć tehnički odgoj. Nona skupja zalihe spize ka da idemo na kraj svita i barenko na četiri godine. Dida je jidan jerbo ne može nać niti sime od poma niti sudoku križaljke. Moj mlađi brat Antonio traži novi štap za lovit ribu. Već dva lita pokušava ulovit neki veći bokun.

A ne zna ni špigetu zavezat!

Tako da ja mislin da od tega posla ni ove godine nema ništa.

Meni je malo tužnjikavo kad završi skula i kad me odvedu na vikendicu. Ka prvo - triban priselit po kuće: nosit sve te puste stvari, stivat ih u auto pa kad dođem tamo - u Rogoznicu - sve to isto nosit u kuću.

I to po vrućini!

I to uzbrdo!

Jarpe šugamani, napuvanci, šlake, roba, spiza i ko zna šta još... A zašto?

Uvik isto: čin se jedanput okupan u more - znan - ostatak dana čuvat ću brata! I slušat ono poznato: - Pusti ga, Lara, on je mlađi!

Još od lani nisan mu zaudobila da mi je stuka onu školjku od Petrovog uva šta san je sama izronila - ma brat bratu - s jedno devet metri dubine.

Da mu je ispala na taracu pa da je slučajno ugazija kroksama.

Moš mislit! Mali đeloz!

Jedino u moju familju pošteno reče dida. Ka me vidi da san juta na Antonija odma me tetoši:

- E, da je dobro imat brata i Bog bi ga ima. Dida je proša svita i razumi se u ta vjerska pitanja... Baš utješno...

Jesan li mogla ostat u Split, poč digod s prijon Petron u Cinestara, kupat se na Bačvice, prošetat na Zentu, pojist sladoled u Lidla... A neeeee!

Vaja mi stat na vikendicu.

E kad je već tako učinit ću plan kako provest ovo lito:

- jesan li ja ono starija sestra - e onda ću uzest najveći dil dinje kad se razriže,

- ne nosin više šugamane na plažu - mogu sidit i na stini,

- digod ću zaglunit da me boli drob pa ćedu me morat dovest u Split radi likara,

- mogla bi se uspentrat uza odrnu i pomoć didu vezat lozu - njemu bidnome ruke drću pa učini po pet-šest gropa, a onda beštima,

- i noni ću pomoć u vrtlu riješit se spuža - sve su nan izili!

Prišapjat ću van šekret - namistiš uvečer čaše pive u vrtal i zakopaš i u zemju nako dopola. A puži goluzi na pivu i eto i svih ujutro u čašan. Onda i samo odneseš šta dalje iz svoga vrtla...

- Uredit ću malo i u konobu kumpire, skinit jin klice. Vidi li i mama proklijale bacit će ih svih i morat ću opet jist one GMO iz Kauflanda.

- Ma - eto, posudit ću u barba Marina pravi ribarski štap, neće li Antonio ulovit više tu ribu. Pa ću se i ja laznit. Ipak je on moj najdraži mlađi brat.

Znate šta? Došla san vamo žaleć se.

A evo sad mi se pari da je isprid mene jedno propjo zanimljivo lito.

Na vikendici...

*Lara Prlić, 4. razred
Mentor: Linda Koncani
OŠ Split 3, Split*

BROŠKE BATUDE

ANTONIJA: Mama moja, koliko svita!

LEA: Ma pogledoj će nas gledaju.

ANAMARIJA: Vajo vi svit zabavit.

ANTONIJA: A di ćeš hi boje zabavit vengo smihom!

LEA: I nemojte mislit da petegulomo!

ANAMARIJA: I zato nećemo spominjot imena.

ANTONIJA: A ako se nikor pripozno

LEA: Či ćemo mu mi!

ANAMARIJA: Je se vi spominjete mojega nonota?

ANTONIJA: A je, je... puno dobar čovik je bi!

LEA: Ni taj puno lapaco!

ANAMARIJA: Čegod bi ga pito on bi reko E

ANTONIJA: Na moje - je grete na posol, reko bi E

LEA: Kad bi ga žena pitala je bi u poje, reko bi E

ANAMARIJA: E, i onda san ga jo jedon don pitala zoč ti nono
uvik govoriš E. Jesi vaze pineze E, jesi nahroni ovce E, jesi bi u
likora E...

ANTONIJA: I?

LEA: I će ti je reko?

ANAMARIJA: O!

ANTONIJA: A je, je... jemo puno tih batudi. Sad mi je pa ma
pamet stori Jere koji je šempre falivo kad je čo ti reć.

LEA: Je se sícate će je bi reko kad su ga pitali di je stavi kjuče?

ANAMARIJA: U jaketu od goć!

ANTONIJA: A je se spominjete kako je pokojni Ušara sto na kroy jednemu čoviku će mu se rugo?

LEA: A nison to čula, će je to bilo?

ANAMARIJA: Ma kako se tega ne spominješ? On ti ni voli da ga zovedu Ušara. I onda ga je ti čovik, ko za dišpet, cilo vrime zvo. Ušara vo, Ušara no... A ušara ti je vrta sove.

ANTONIJA: I kad Ušara već ni mogo trpit on ti tega čovika zalepoti i reče mu: "Vo ti je livin krilom!"

LEA: Kad smo već kod beštijih sad san se sitila našega, isto pokojnega, šjor Ivota Tuke.

ANAMARIJA: Je to oni će je rodi u pojoprivrednoj apoteki pa je jemo kalendor na kemu je pisalo:

ANTONIJA: Kal će čo žere (fermentun, mekinje...) i Kal se čo sa čin polije.

LEA: A kad bi ga pitali će je po zanimanju ko iz topa bi odgovori: "Od ravnateljice muž!"

ANAMARIJA: A jedon don iško ga je niki Srbijonac, ma je zaboravi kako ga zovedu.

ANTONIJA: Pa je pito, i to je baš njega trefi, da zno li nikega Ivota Čurku.

LEA: A on će njemu: "Ma je vi mislite na tuku?" Kal je ovi potvrdi on njemu ponosno: "Ivo Tuka to san vam jo!"

ANAMARIJA: Ajme to je ko oni će su ga zvoli šjor Bahujica.

ANTONIJA: Pa je jedon uleti da ga obroni i reko:

LEA: "Ni ti on šjor Bahujica, on ti je šjor Prosac!"

ANAMARIJA: A je se spominjete onega bidnega Jure će je jedva završi četiriri razreda osnovne?

ANTONIJA: Onega će je reko da se rodi 21.3. u osmi misec?

LEA: Ne znon za to, ma znon kad su ga ispitivoli tablicu množenja. Nikad ni ništa zno. Ma jedon don, niki čovik ga pito: "Ala Jure, rec koliko je 3 x 7!" A on će ti ko iz topa 21! E, sad čovika zanimi kako je došo do tega.

ANAMARIJA: A Jure mu govori: "7 i 7 16, 16 i 7 21!" A čovik se zbuni da kako 16, a ni 14. A govori Jure: "A brž vi dobro govorite jer tako piše na vriću od kasa!" (NPK gnojivo 7:14:21)

ANTONIJA: Mama moja će son se nasmijala!

LEA: A je se ovi naš svit će nas slušo čo zabavije?

ANAMARIJA: Ko zno jesu sve razumili!

ANTONIJA: Drogi naši, ko je razumi - razumi je, a ko ni

LEA: Neka dojde dogodine!

Lea Bezmalinović, Antonia Jurković i Anamaria Martinović, 3. razred

*Mentor: Antonela Juričko
OŠ Supetar, Supetar otok Brač*

KASNO PROLIĆE U VINOGRADU

Ovo mi je najdraža priča moga dide Ante. Uvik kad oden kod njega na selo tražin da mi je priča. Iznova i iznova. Ide vako...

Bilo je kasno proliće, sunce je već dobro pržilo. Ja i brat smo se uputili u vinograd da ga malo uredimo. Zemlja je bila suva ko barut i tvrda ko kamen. A trava je naresla ko da je kiša padala danima. Ruke su nan bile pri male, toliki posa, a motike teške ko da su od olova. Ali, nismo imali izbora, tribalo je to sve prikopat prije nego vrućina skroz stisne. Cili smo se oznojili i jedva dočekli da bacimo motike i sidnemo malo u lad di smo ostavili ono malo rane šta nan je mater spremila. Bilo je tu malo slanine, kruva i kapule, taman da napunimo želuce prije nego se vratimo na posa. Ali kad smo došli na misto di smo ostavili marendu imali smo šta i vidit: naš odani pas Žučo, koji je navodno čuva tu ranu, lipo se počastijo. Izvuka je iz torbe sve šta smo imali i izijo ko da misec dana nije ništa ijo. Ja i brat smo se pogledali i počeli se smijati. Nismo se mogli ljutiti na Žuču, jer Bože moj, i on je valjda bijo gladan. Nije nan preostalo ništa drugo nego raditi dalje s praznin stomakon i čekati večeru. Kad smo došli kući, umorni i gladni, mater nas je pričekala. Kad smo joj rekli šta se desilo, uvatila se za glavu, a unda je i ona pukla od smijaja. Napravila nan je večeru koja je bila slađa no ikad. Najzad nije bilo važno šta smo ostali bez ručka. Vinograd je bijo sređen, mi smo se pošteno naradili, a Žučo... E, on se sigurno nije žalijo na svoj ručak!

*Ante Dundić, 4. razred
Mentor: Ana Šćepanović
OŠ Visoka, Split*

Marin Grubišić: Proljeće, 2. razred OŠ Grohote

Sadržaj

OŠ Bijaći, Kaštel Novi

- 11 Moja maška, Šime Duišin, 2.r.
12 Užance su prastare, Ivana Kaselj, 2.r.
13 Krnje, Bruno Pajdek, 2.r.
14 Maškare, Borna Žanić, 2.r.

OŠ Bol, Bol otok Brač

- 15 Meštrovica, Frane Cvitanić, 3.r.
16 Bol, Ema Žuljević, 4.r.
17 U konobi moga nonota, Ema Žuljević, 4.r.

OŠ Bol, Split

- 19 More, Laura Armanda, 8.r.
20 Lito na muoru, Ivona Lea Ćurin, 8.r.
21 Život u Splitu, Lorena Gojkov, 6.r.
22 Moja hiža, Dalmacija, Lana Jelavić, 8.r.
23 More i judi, Ena Jelinčić, 6.r.
24 Split moj, Klara Tomić, 8.r.
25 Ajme, zima, Luna Vrućinić Perić, 6.r.
26 Svjetionik, Ivna Zoko, 8.r.

OŠ don Lovre Katića, Solin

- 27 Šašava patka, Marijela Čerina, 1.r.
28 Nima naša ulica foj, Nika Koretić, 3.r.
29 Proliće, Paola Grubišić, 3.r.
30 Stara Keka i koza Zeka, Stipe Kljaković - Gašpić, 3.r.
31 Moj ćaća, Mihaela Kuliš, 1.r.
32 Bisni tovar, Eva Mihovilović, 5.r.
33 Moje selo, Nikol Mihovilović, 1.r.
34 Mali balun, Tino Rusovljanović, 3.r.
35 Materina traversa, Palmina Teklić, 5.r.
36 Žena, Palmina Teklić, 5.r.
37 Babe peče zlatni kruv, Maria Tiganj, 3.r.
38 Dalmatinska kartolina, Karlo Ivanović, 3.r.

OŠ Grohote, Grohote otok Šolta

- 40 Škoj Šolta, Petar Buktenica, 4.r.
41 Petar, Toni Firizin, 7.r.
42 Ča je meni jubav, Marta Pavić, 7.r.

- 42 Srića, Marta Pavić, 7.r.
 43 Marta, Valentino Pavić, 6.r.
 44 Šolta, Ivan Prvinić, 4.r.
 45 San, Lucy Sabljčić, 7.r.
 46 Ona, Ivan Tenžera, 7.r.
- OŠ Jelsa, Jelsa otok Hvar**
 47 Molo misto, Leonarda Balić, 8. r.
 48 Za križen, Karla Ivanković, 7.r.
- OŠ Jesenice, Dugi rat**
 50 Split, Josip Čorić, 6.r.
 51 Vrime metlun sve pomete, Antonija Lozić, 5.r.
 52 Crikva svetega Roka, Andrea Lučić, 7.r.
 53 More, Patricija Naranča, 5.r.
 54 Kuvar, Josip Pocrnjić, 6.r.
 55 Pitur, Marko Skender, 6.r.
 56 Frizerka, Dora Šerlija, 6.r.
 57 Pazar, Paula Tokić, 5.r.
 58 Moje misto Jesenice, Adriano Vuković, 6.r.
 59 Sladoledar, Josip Vuković, 6.r.
- OŠ Manuš, Split**
 60 Pogled s ponistre, Anja Bilić - Precić, 2.r.
 61 Čambrk, Jakov Savin, 2.r.
 62 Fantažija, Miša Šošić, 2.r.
 63 Čakula, Lota Tudor, 2.r.
- OŠ Petra Hektorovića Stari Grad otok Hvar**
 65 Ribarska štorija, Dominik Cezareo, 5.r.
 67 Jubov, Antonio Lupi, 5.r.
 68 Stori ribor, Jure Tepić, 7.r.
- OŠ Petra Kružića, Klis/PŠ Konjsko**
 70 Naš Split, Ivan Brkljačić, 3.r.
- OŠ Plokite, Split**
 71 Pismo moja, Petra Kero, 2.r.
- OŠ Pujanki, Split**
 73 Ankora, Ivan Bikić, 7.r.
 74 More, bura i naš mali svit, Lana Boko, 7.r.
 75 Zlatna riba, Kristijan Čaljkušić, 4.r.
 76 Vala, Nina Glavina, 8.r.

- 77 Oči, Manuela Janjić, 4.r.
 78 Pas, Mateo Knežević, 4.r.
 79 Selo, Tetiana Kolodka, 8.r.
 80 More s nan, Andrija Kristić, 5.r.
 81 Maške, Ana Laštre, 4.r.
 82 Voga, Roko Livajić, 8.r.
 83 Na moru, Ivan Lončar, 7.r.
 84 Meštral, Paula Marević, 7.r.
 85 Dok vali mora, Ela Mikić, 8.r.
 86 Pisma mora, Mirela Penava, 7.r.
 87 Grgo i morska zvizda, Grgo Peronja, 1.r.
 88 Morska nezgoda u zgodi, Paolina Radan, 7.r.
 89 Moj dida, Igor Radinović, 7
 90 More panti, Tamara Restović, 6.r.

OŠ Selca, Selca otok Brač

- 92 Škrapa, Emili Trutanić 5.r.

OŠ Split 3, Split

- 93 Moja sestra, Dragica Anđelić, 2.r.
 94 Brujet, Marijeta Anđelić, 2.r.
 95 Olovka, Mia Milardović, 4.r.
 96 Đelato, Leon Muth, 4.r.
 97 Cablo, Nina Pavela, 4.r.
 98 Ča je lipo, Marija Pavlović, 2.r.
 99 Cvit, Lara Prlić, 4.r.

OŠ Supetar, Supetar otok Brač

- 100 Jubov poja, Tonči Vraničić, 7.r.

OŠ Supetar, Supetar otok Brač/PŠ Nerežišća

- 101 Skula, Aurora Franulić, 4.r.

OŠ Vis, Vis otok Vis

- 103 Hajduk, Petra Baković, 6.r.
 103 Lito, Petra Baković, 6.r.
 103 Ponistra, Petra Baković, 6.r.
 103 Vis, Petra Baković, 6.r.
 104 More kroz ponistru, Kaja Batinić, 6.r.
 105 Moja nona Dobrila, Paula Cvitanović, 8.r.
 106 Moj nono Toma, Paula Cvitanović, 8.r.
 107 Kal gren lovit ribu, Danijel Čakar, 6.r.
 108 Provo jubov, Nika Dević, 6.r

- 109 Maška, Gabrijela Gotovac, 5.r.
 110 Galeb, Lola Grgić Loyo, 7.r.
 111 Mamino oko, Issa Ilić, 6.r.
 111 Nono, Issa Ilić, 6.r.
 112 Moja blazinja, Matko Jurinović, 6.r.
 113 Lud za tobom, Luka Karuza, 4.r.
 114 Molo Trovna, Toni Karuza, 8.r.
 115 Moj nono, Ivana Klarić, 8.r.
 116 Moj kucin, Nikol Kosović, 6.r.
 117 Poklod, Roza Kraljević, 6.r.
 118 Poklod, Nikolina Krolo, 8.r.
 119 Pantagana, Antonia Kuljiš, 6.r.
 119 Moj kucin, Antonia Kuljiš, 6.r.
 120 Picigin u Milnu, Juraj Matanović, 5.r.
 121 Zoglov, Juraj Matanović, 5.r.
 121 Moja maška, Juraj Matanović, 5.r.
 122 Moja nona, Juraj Matanović, 5.r.
 122 Moja štitica, Juraj Matanović, 5.r.
 123 Žaludolca, Ela Mratinić, 6.r.
 125 Jugo, Matea Pisac, 4.r.
 126 Lito, Amelia Repanić, 6.r.
 127 Susidi, Jakov Sviličić, 5.r.
 128 Kartolina, Stipe Šimunović, 6.r.
 129 Lito, Ani Vojković, 7.r.
 129 Poklod, Ani Vojković, 7.r.
 130 Beštije, Fran Vojković, 7.r.
 131 Otok Vis, Leona Vojković, 6.r.
 132 Dišpet, Luka Žižić, 6.r.
 132 Bicikleta, Luka Žižić, 6.r.
 133 Jubov, Luka Žižić, 6.r.
 133 Moj škroj, Luka Žižić, 6.r.

OŠ Visoka, Split

- 134 Čo sada, Lucija Drpić, 8.r.
 135 E kad bi, Lucija Drpić, 8.r.

OŠ Vladimira Nazora, Postira otok Brač

- 136 Kako izoć na kraj s jugon, Lana Cindrić, 7.r.
 137 Fjaka, Lana Cindrić, 7.r.

OŠ Bol, Split

- 141 Svaka zvijezda ima svoj razlog, Lara Coce, 8.r.
142 Velika tajna malog ruksaka, Lorena Gojkov, 8.r.
144 Vila i ja, Nikolina Landeka, 8.r.
145 Sreća, Ivna Zoko, 8.r.

OŠ don Lovre Katića, Solin

- 147 Ne treba mučat, Kajo Milišić, 2.r.

OŠ dr. fra Karlo Balić, Šestanovac

- 148 Glumica bez pokrića, Marija Mandušić, 7.r.

OŠ Grohote, Grohote, otok Šolta

- 150 Didovo ribarenje ka dite, Petar Buktenica, 4.r.
151 Postoji jedna priča o japjenicama na Šolti,
Petar Buktenica, 4.r.

- 152 Baba i dida, Ema Burica, 3.r.
152 Ja i moj dida Neno, Ema Burica, 3.r.
153 Gita i Fran, Tin Ivčević, 3.r.
153 Lovac Bubi, Toni Lisičić, 3.r.
154 Morski obid, Niko Pandža, 3.r.
154 Babin rođendan, Sara Prvinić, 3.r.

OŠ Jelsa, Jelsa, otok Hvar

- 155 Pino, Bartul Huljić, 6.r.

OŠ Josip Pupačić, Omiš

- 157 Štorije po didu, Magdalena Pavković, 5.r.

OŠ Manuš, Split

- 159 Moj dida i hobotnica, Antonia Lukić, 2.r.
159 Kako je moj čaća naučia plivat, Marta Mršić, 2.r.

OŠ Pučišća, Pučišća

- 160 Muke po Dušanu, Loreta Jerčić, 6.r.
162 Oboj, Onte moj!, Mia Kusanović, 3.r.

OŠ Pujanki, Split

- 163 Ča bi bilo da san ja mater, Cvita Anandi Ilinčić, 5.r.
165 Događaj u malon mistu, Nora Meštrović, 7.r.
166 Danica Balijotovica, Marta Vujević, 7.r.

OŠ Split 3, Split

- 168 Euro, Luka Jelačić, 4.r.
170 Na vikendici, Lara Prlić, 4.r.

OŠ Supetar, Supetar otok Brač

- 172 Broške batude, Lea Bezmalinović,
Antonia Jurković i
Anamaria Martinović, 3.r.

OŠ Visoka, Split

- 175 Kasno proliće u vinogradu, Ante Dundić, 4.

Likovni radovi:

- 18 Na livadi, Emanuela Burica, 2. r.
39 Proljeće, Lara Radman, 2.r.
64 U moru, Josip Purić, 2.r.
72 Na livadi, Mia Ivčević, 2.r.
91 Stara maslina, Ivan Čulić, 2.r.
102 Na dnu mora, Frane Elezović, 2.r.
138 More, Nikol Konforta, 2.r.
140 Jutro, Nika Buktenica, 2.r.
176 Proljeće, Marin Grubišić, 2.r.

Učiteljica 2. razreda: Ivana Blagaić

Provedbu projekta i tiskanje zbornika učeničkih radova
omogućili su:

Ministarstvo znanosti i obrazovanja RH
Splitsko-dalmatinska županija
Općina Šolta, Turistička zajednica Općine Šolta
HNK Split, Marulićevi dani: festival hrvatske drame
GKMM Split, Knjižnica Grohote

REPUBLIKA HRVATSKA
Ministarstvo znanosti,
obrazovanja i mladih

SPLITSKO
DALMATINSKA
ŽUPANIJA

Šolta
OPĆINA ŠOLTA

HRVATSKO
NARODNO
KAZALIŠTE
SPLIT

OŠ Grohote
Grohote, Šolta
2025

OŠ Grohote, Grohote, Šolta 2025

ISSN 1845-4852